

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (седми състав)

14 юли 2021 година *

„Дъмпинг — Внос на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Русия и Украйна — Междинен преглед — Изчисляване на нормалната стойност — Разходи за продажби, общи и други административни разходи — Продажби между свързани дружества — Обичайни търговски условия — Единен стопански субект — Член 2, параграфи 3, 4 и 6 от Регламент (ЕС) 2016/1036 — Експортна цена — Корекция — Функции, подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона — Член 2, параграф 10, буква и) от Регламент 2016/1036 — Явна грешка в преценката — Методология, различна от използваната при предишно разследване — Член 11, параграф 9 от Регламент 2016/1036 — Оправдани правни очаквания — Право на защита“

По дело T-716/19

Interpipe Niko Tube LLC, установено в Никопол (Украйна),

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant OJSC, установено в Днепър (Украйна),

представявани от B. Servais, адвокат,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, представлявана от P. Němečková и G. Luengo,

ответник,

с предмет жалба по член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1295 на Комисията от 1 август 2019 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1469 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Русия и Украйна, след частичен междинен преглед в съответствие с член 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/1036 (ОВ L 204, 2019 г., стр. 22),

ОБЩИЯТ СЪД (седми състав),

състоящ се от: R. da Silva Passos, председател, L. Truchot (докладчик) и M. Sampaio Pucurull, съдии,

* Език на производството: английски.

секретар: Е. Artemiou, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 17 декември 2020 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 Жалбоподателите, Interpipe Niko Tube LLC и Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant OJSC, са две дружества, учредени съгласно украинското право, които осъществяват дейност по производство и износ на безшевни тръби.
- 2 Вследствие на жалба, подадена на 14 февруари 2005 г. от Комитета за защита на производството на безшевни тръби от стомана на Европейския съюз, Комисията на Европейските общности образува антидъмпингова процедура относно вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Хърватия, Румъния, Русия и Украйна в съответствие с Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223) (заменен с Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51), на свой ред заменен с Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21, наричан по-нататък „основният регламент“), и по-специално с член 5 от Регламент № 384/96 (впоследствие член 5 от основния регламент), в редакцията му съгласно Регламент (ЕО) № 461/2004 на Съвета от 8 март 2004 година за изменение на Регламент (ЕО) № 384/96 за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност и Регламент (ЕО) № 2026/97 относно защитата срещу субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 77, 2004 г., стр. 12, наричан по-нататък „измененият Регламент № 384/96“).
- 3 На 27 юни 2006 г. Съветът на Европейския съюз приема Регламент (ЕО) № 954/2006 относно налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана, с произход от Хърват[ия], Румъния, Русия и Украйна, за отмяна на Регламент (ЕО) № 2320/97 и Регламент (ЕО) № 348/2000 относно приключване на междинното преразглеждане и преразглеждането във връзка с изтичане на срока на прилаганите антидъмпингови мита спрямо вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или нелегирана стомана, с произход, *inter alia*, от Русия и Румъния и от Хърват[ия] и Украйна (ОВ L 175, 2006 г., стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 46, стр. 138).
- 4 С Регламент № 954/2006 Съветът налага антидъмпингово мито със ставка 25,1 % за вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана, произведени от CJSC Nikopol'sky Seamless Tubes Plant Niko Tube и от OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant, две дружества, учредени съгласно украинското право, които впоследствие стават съответно

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) и Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) (по-нататък наричани заедно „бившите дружества Interpipe“), в чиито права са встъпили жалбоподателите. В този регламент Съветът приема, че тези дружества са „свързани“ с две дружества, осъществяващи продажби: SPIG Interpipe, установено в Украйна, и Serco SA, установено в Швейцария.

- 5 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 8 септември 2006 г., бившите дружества Interpipe искат отмяна на Регламент № 954/2006 в частта, която ги засяга.
- 6 С решение от 10 март 2009 г., Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP/Съвет (T-249/06, наричано по-нататък „първото решение Interpipe“, EU:T:2009:62), като отбелязва, че е налице явна грешка в преценката и нарушение на правото на защита, Общият съд отменя член 1 от Регламент № 954/2006 в частта, в която антидъмпинговото мито, определено за износа за Съюза на стоки, произвеждани от въпросните украински дружества, надхвърля митото, което би било приложимо, ако не беше извършена корекция на износната цена, извършена като комисиона по смисъла на член 2, параграф 10, буква и) от изменения Регламент № 384/96 (впоследствие член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент), когато продажбите са били извършвани с посредничеството на швейцарското дружество Serco. От точка 178 от това решение следва, че когато се установи, че даден производител поверява задачи, които обичайно се извършват от вътрешен отдел по продажби, на дружеството за дистрибуция на неговите продукти, контролирано икономически от него и с което образува единен стопански субект, фактът, че Съветът и Комисията се основават на цените, платени от първия независим купувач на свързания дистрибутор, без извършване на корекция за комисиона, е оправдан. Според Общия съд Serco може да се счита за вътрешен отдел по продажби на бившите дружества Interpipe, така че институциите не е трябвало да прилагат никаква корекция към прилаганите от него цени. Общият съд е отхвърлил жалбата в останалата част.
- 7 С решение от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP (C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78), Съдът е отхвърлил жалбите, подадени от Съвета и от Комисията срещу първото решение Interpipe.
- 8 Съветът се съобразява с първото решение Interpipe, като приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2012 от 21 юни 2012 г. за изменение на Регламент № 954/2006 (ОВ L 165, 2012 г., стр. 1). Съгласно съображения 11—14 от този регламент за изпълнение дъмпинговият марж е преизчислен, без да се адаптира експортната цена, за продажбите, реализирани с посредничеството на свързаното дружество Serco като комисиона по смисъла на член 2, параграф 10, буква и) от Регламент № 1225/2009 (впоследствие член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент), който междувременно заменя изменения Регламент № 384/96. Ставката на приложимото за жалбоподателите антидъмпингово мито е определена на 17,7 %.
- 9 Антидъмпинговите мерки, предвидени с Регламент № 954/2006, изменен с Регламент за изпълнение № 540/2012, остават в сила за допълнителен период от пет години съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) № 585/2012 на Съвета от 26 юни 2012 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Русия и Украйна, след преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009, и за прекратяване на процедурата по преразглеждане с оглед на изтичане

срока на действие на мерките по отношение на вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Хърватия (ОВ L 174, 2012 г., стр. 5). Съветът приема, че жалбоподателите продължават да работят с двама свързани търговци, установени в Украйна и в Швейцария (вж. т. 4 по-горе), понастоящем наречени LLC Interpipe Ukraine (наричано по-нататък „IPU“) и Interpipe Europe SA (наричано по-нататък „IPE“). Ставката на приложимото за жалбоподателите антидъмпингово мито остава 17,7 %.

- 10 След процедура по междинен преглед, поискан от жалбоподателите на основание член 11, параграф 3 от Регламент № 1225/2009 (понастоящем член 11, параграф 3 от основния регламент) (наричано по-нататък „междинният преглед, прекратен през 2012 г.“), Съветът приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 795/2012 от 28 август 2012 година за изменение на Регламент за изпълнение № 585/2012 (ОВ L 238, 2012 г., стр. 1), съгласно който приложимата за тях ставка на антидъмпинговото мито е намалена на 13,8 %.
- 11 На 4 юли 2017 г. Комисията публикува в Официален вестник Известие за започване на преглед с оглед изтичане [на] срока на действие на антидъмпинговите мерки, приложими по отношение на вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Русия и Украйна (ОВ С 214, 2017 г., стр. 9). Прегледът, посочен в това известие (наричан по-нататък „окончателният преглед, приключен през 2018 г.“), е направен на основание член 11, параграф 2 от основния регламент.
- 12 На 7 май 2018 г. Комисията също публикува в Официален вестник Известие за започване на частичен междинен преглед на антидъмпинговите мерки, приложими към вноса на някои видове безшевни тръби с произход, *inter alia*, от Украйна (ОВ С 159, 2018 г., стр. 18). Прегледът, посочен в това известие (наричано по-нататък „междинният преглед, прекратен през 2019 г.“), по искане на жалбоподателите на основание член 11, параграф 3 от основния регламент, се ограничава до дъмпинга, в който са упрекнати.
- 13 На 13 юли 2018 г., в рамките на окончателния преглед, приключил през 2018 г., в съответствие с член 20 от основния регламент Комисията изпраща на жалбоподателите общ документ за оповестяването, с който ги уведомява, че за да определи разходите им за реализация, административните и другите общи разходи (наричани по-нататък „разходите ПОАР“), които са необходими за изчисляване на нормалната стойност на основание член 2, параграфи 3 и 4 от основния регламент, тя възнамерява да вземе предвид не само разходите ПОАР, свързани с продажбите на разглеждания продукт, който жалбоподателите са продавали пряко на независими купувачи, установени в Украйна както пряко, така и чрез IPU, но и разходите ПОАР, с изключение на транспортните разходи, свързани с продажбите на посочения продукт, извършени от жалбоподателите на IPU, за да може последното дружество да ги препродаде на независими купувачи, установени в Украйна.
- 14 Освен това Комисията е отбелязала, че жалбоподателите вече изнасят продуктите си в Съюза не само чрез IPE, както по-рано, но и чрез друго свързано дружество Interpipe Central Trade GmbH (наричано по-нататък „IPCT“), установено в Германия, което е трябвало да се счита за вносител. В съответствие с първото решение Interpipe Комисията не е възнамерявала да приложи корекция на основание член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент по отношение на цените, платени от независими клиенти на IPE, но е изразила намерение да въведе корекция на основание член 2, параграф 9 от този регламент за продуктите, продавани от IPCT в Съюза.

- 15 В становището си от 30 юли 2018 г. по общия документ за оповестяването от 13 юли 2018 г. жалбоподателите оспорват изчисленията на Комисията за разходите ПОАР, като изтъкват, че в нарушение на член 11, параграф 9 от основния регламент предвидената методология се различава от приложената преди това. Този методология, за която се твърди, че е нова, изкуствено завишавала разходите ПОАР, а оттам и дъмпинговия марж.
- 16 След окончателния преглед, приключен през 2018 г., Комисията е приела Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1469 от 1 октомври 2018 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Русия и Украйна след преглед с оглед на изтичане на срока на действие в съответствие с член 11, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/1036 (ОВ L 246, 2018 г., стр. 20). По този начин въпросните антидъмпингови мерки остават в сила.
- 17 В съображения 82 и 83 от Регламент за изпълнение 2018/1469 Комисията е посочила, че след като е анализирала всички елементи, е уважила искането на жалбоподателите за изчисляване на разходите ПОАР между свързани дружества.
- 18 В съображения 86 и 87 от Регламент за изпълнение 2018/1469 Комисията уточнява, че когато производителят износител изнася разглеждания продукт за независими клиенти в Съюза чрез IPE като търговец, експортната цена се определя въз основа на действително платените или подлежащи на плащане цени за разглеждания продукт, продаван за износ в Съюза, в съответствие с член 2, параграф 8 от основния регламент. Обратно, в случаите, в които производителите износители са изнасяли разглеждания продукт за Съюза чрез IPCT, действашо като вносител, експортната цена е била определена въз основа на цената, на която внасяният продукт е бил препродаден за първи път на независими клиенти в Съюза, в съответствие с член 2, параграф 9 от основния регламент с допустимите съгласно тази разпоредба корекции.
- 19 Ставката на приложимото за жалбоподателите антидъмпингово мито остава 13,8 %.
- 20 На 21 май 2019 г. в рамките на междинния преглед, приключил през 2019 г., Комисията е изпратила на жалбоподателите общ документ за оповестяването (наричан по-нататък „ОДО 2019“) в съответствие с член 20 от основния регламент. С този документ, на първо място, Комисията ги уведомява, че при изчисляване на разходите ПОАР са били добавени разходите, направени за продажбите на IPU. На второ място, Комисията посочва, че според нея IPE и IPCT са действали като два канала за износ на едни и същи продукти в Съюза. Като се основава на това обстоятелство, на координиращата роля на IPU между жалбоподателите, от една страна, и IPE и IPCT, от друга страна, на спецификите на договорите, сключени между IPU и последните две дружества, както и на липсата в устава на IPE на задължение за предоставяне на изключителни права по отношение на избора на доставчици на продавания продукт, Комисията стига до извода, че IPE вече не може да се счита за вътрешен експортен отдел по продажби в рамките на групата, към която принадлежат жалбоподателите (наричани по-нататък „групата Interpipe“), и че при изчисляване на експортната цена следователно трябва да се приложи корекция съгласно член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент към цените, платени на IPE от независими клиенти в Съюза.
- 21 В становището си от 4 юни 2019 г. относно ОДО 2019 жалбоподателите оспорват, на първо място, изчисленията на Комисията относно разходите ПОАР, като изтъкват, че предвидената методология съответства на тази, която вече е била предложена и в крайна

сметка е отхвърлена в рамките на окончателния преглед, приключил през 2018 г. На второ място, те поддържат, че прилагането на корекция съгласно член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент към цените, платени на IPE от независими клиенти, представлява нарушение на принципите, произтичащи от първото решение Interpipe (вж. т. 6 по-горе). Те подчертават, че фактическите обстоятелства не са се променили въпреки създаването на IPCT.

- 22 На 27 юни 2019 г. Комисията изпраща на жалбоподателите допълнителен документ за оповестяване, съгласно който е приела множество доводи, изтъкнати в становището им от 4 юни 2019 г., различни от възпроизведените в точка 21 по-горе. Комисията добавя, че последните доводи са били анализирани, но ще бъдат обсъдени в регламента за прилагане, който ще бъде публикуван най-късно на 6 август 2019 г. Ставката на антидъмпинговото мито, предвидена от Комисията в допълнителния документ за оповестяване, е 8,1 %.
- 23 На 1 август 2019 г. след междинното преразглеждане, приключило през 2019 г., Комисията приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1295 за изменение на Регламент за изпълнение 2018/1469 (ОВ L 204, 2019 г., стр. 22) (наричан по-нататък „спорният регламент“), в който ставката на приложимото за жалбоподателите антидъмпингово мито е определена на 8,1 %.
- 24 В съображения 32, 33 и 39—42 от спорния регламент Комисията отхвърля доводите на жалбоподателите, изложени в точка 21 по-горе. Тя уточнява, че с оглед на поверителния характер на търговските сведения, свързани с изложението и анализа на тези доводи, причините за отхвърлянето им са посочени подробно в отделно писмо, изпратено от нея до жалбоподателите на 2 август 2019 г. (наричано по-нататък „писмото от 2 август 2019 г.“).

Производството и исканията на страните

- 25 На 22 октомври 2019 г. жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 26 Писмената фаза на производството приключва на 15 април 2020 г.
- 27 С писмо, подадено в секретариата на Общия съд на 26 април 2020 г., жалбоподателите искат да се проведе съдебно заседание за изслушване на устните състезания на основание член 106, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд.
- 28 По предложение на съдията докладчик Общият съд (седми състав) решава да започне устната фаза на производството. В рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, той поставя въпроси на страните, на които те трябва да отговорят писмено преди заседанието и иска от Комисията да предостави определени документи. Страните изпълняват разпореденото с тези процесуално-организационни действия в определения срок.
- 29 Устните състезания и отговорите на страните на зададените им от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебното заседание от 17 декември 2020 г.
- 30 Жалбоподателите искат от Общия съд:
 - да отмени спорния регламент,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

31 Комисията иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

32 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири основания.

33 Първо основание: незаконосъобразно включване при изчисляването на нормалната стойност на разходите ПОАР, свързани с продажбите на жалбоподателите на IPU. По този начин Комисията нарушила член 2, параграф 3, първа алинея, параграф 4, първа алинея и параграф 6, първо изречение от основния регламент, както и член 2.2.2, първо изречение от Споразумението за прилагане на член VI на Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (ГАТТ) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112, наричано по-нататък „антидъмпинговото споразумение на СТО“), съдържащо се в приложение 1 А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 5).

34 Второ основание: явна грешка в преценката при прилагането към експортната цена на сума, съответстваща на разходите ПОАР и в полза на агент, работещ на базата на комисиона. Комисията не трябвало да приспада от експортната цена на жалбоподателите сума, съответстваща на разходите ПОАР и в полза на IPE на основание член 2, параграф 10, първо до четвърто изречение и буква и) от основния регламент.

35 Трето основание: нарушение на член 11, параграф 9 от основния регламент, тъй като Комисията определила нормалната стойност и експортната цена на жалбоподателите чрез прилагането на методология, различна от използваната от нея преди това.

36 В рамките на всяко от тези три основания жалбоподателите изтъкват нарушение на член 9, параграф 4, втора алинея от основния регламент и на член 9.3 от Антидъмпинговото споразумение на СТО, тъй като поради изтъкнатите нарушения и явната грешка в преценката наложеното антидъмпингово мито надхвърляло размера на дъмпинга.

37 Четвъртото основание е изведено от нарушение на правото на защита.

По първото основание: незаконосъобразност на отчитането при изчисляване на нормалната стойност на разходите ПОАР, свързани с продажбите на жалбоподателите на IPU

38 Жалбоподателите твърдят, че като е включила при изчисляването на нормалната стойност разходите ПОАР, свързани с продажбите им на IPU, Комисията е нарушила член 2, параграф 3, първа алинея, параграф 4, първа алинея и параграф 6, първо изречение от основния регламент, собствената си практика при вземане на решения, както и член 2.2.2,

първо изречение от Антидъмпинговото споразумение на СТО, тълкувано в решенията на Органа за уреждане на спорове на СТО. Освен това жалбоподателите поддържат, че в действителност не са понесли тежестта на оспорените разходи ПОАР.

- 39 В самото начало жалбоподателите припомнят, че техните продажби на разглеждания продукт на националния украински пазар винаги са били извършвани под формата на преки продажби, осъществявани от самите тях на независими национални клиенти (наричани по-нататък „преките продажби“), или на непреки продажби, в смисъл че те продават този продукт на IPU, който го препродава на независими национални клиенти (наричани по-нататък „непреките продажби“).
- 40 С настоящото основание жалбоподателите най-напред твърдят, че при междинния преглед, приключил през 2019 г., довел до приемането на спорния регламент, при изчисленията, направени за определяне на нормалната стойност, що се отнася до разходите ПОАР, Комисията не се е основала, както в миналото, само на техните разходи ПОАР във връзка с преките продажби на разглеждания продукт и на разходите ПОАР на IPU за непреките продажби на този продукт. Тя неправилно добавила направените от жалбоподателите разходи ПОАР за продажбите им на разглеждания продукт на IPU (наричани по-нататък „спорните разходи ПОАР“), които последното дружество препродавало на независими клиенти на националния украински пазар. Според жалбоподателите включването на спорните разходи ПОАР, които не са били включени в изчисленията, направени от Комисията в рамките на междинния преглед, приключил през 2012 г., и които в крайна сметка са били извадени от изчисленията, свързани с окончателния преглед, приключил през 2018 г. (вж. т. 11, 13 и 17 по-горе), изкуствено е увеличило дъмпинговия марж.
- 41 По-нататък жалбоподателите припомнят, че съгласно член 2, параграф 1, първа алинея от основния регламент „Нормалната стойност се основава обикновено на реално платената или подлежаща на плащане цена от независими купувачи в страната на износа при обичайни търговски условия“ и че съгласно член 2, параграф 1, трета алинея от посочения регламент цените по сделки между страни, които се явяват съдружници, по принцип не се считат за част от обичайните търговски условия. В случая Комисията правилно приложила този принцип, но неправилно не извела от него извода, че разходите ПОАР, свързани с продажбите между такива страни, също не могат да се считат за част от обичайните търговски условия. Жалбоподателите подчертават, че член 2, параграф 6, първо изречение от основния регламент предвижда, че разходите ПОАР трябва да се изчисляват въз основа на данните за обичайните търговски условия. Същият принцип произтичал от член 2.2.2, първо изречение от антидъмпинговото споразумение на СТО.
- 42 На последно място, жалбоподателите поддържат, че добавянето на спорните разходи ПОАР изкуствено е увеличило нормалната стойност, а оттам и дъмпинговия марж, както следва от следващите два елемента.
- 43 Първо, жалбоподателите припомнят, че съгласно член 2, параграф 4, първа и трета алинея от основния регламент и практиката на Комисията продажбите на разглеждания продукт на вътрешния пазар в страната износител на независими клиенти трябва да се извършват при обичайни търговски условия, за да могат да бъдат взети предвид при изчисляването на нормалната стойност. Проверката, която се изисква, за да се определи дали дадена продажба е осъществена при обичайни търговски условия (наричана по-нататък „проверката ОТУ“), предполага в съответствие с член 2, параграф 4 от основния регламент сравнение на единичната себестойност, увеличена с разходите ПОАР и реалната продажна

цена за всеки вид продукт. Жалбоподателите добавят, че основният регламент, и по-специално член 2, параграф 4 от него, не съдържа правило, което да налага включването на всички разходи, включително направените за продажбите между свързани дружества, както и разходите ПОАР, използвани за целите на проверката ОТУ.

- 44 За видовете продукти, за които над 80 % от продажбите на вътрешния пазар на износителя носят печалба, в смисъл че са реализирани на цени, по-високи от единичната себестойност (наричани по-нататък „рентабилни продажби“), чиято среднопретеглена продажна цена е равна или по-висока от среднопретеглената единична себестойност, нормалната стойност ще се изчислява въз основа на всички продажби, независимо дали са на печалба или не.
- 45 Обратно, в случаите, в които обемът на рентабилните продажби на даден вид продукт на посочения пазар е равен или по-нисък от 80 % от общия обем на продажбите на този вид продукт или когато среднопретеглената цена на този вид продукт е по-ниска от единичната производствена цена, нормалната стойност би била основана единствено на рентабилните продажби.
- 46 Жалбоподателите подчертават, че отчитането на всички продажби на даден вид продукт (вж. т. 44 по-горе) или само рентабилните продажби на този вид продукт (вж. т. 45 по-горе) оказва влияние върху изчисляването на нормалната му стойност, в смисъл че тази стойност става по-висока във втория случай. Дъмпинговият марж също би се увеличил.
- 47 Жалбоподателите отбелязват, че в случая добавянето на спорните разходи ПОАР в изчисленията на нормалната стойност е довело до увеличаване на общата себестойност и следователно до намаляване на процента на рентабилните продажби. Така за по-голям брой видове продукти, продавани на украинския национален пазар, рентабилните продажби не достигнали прага от 80 %, поради което само рентабилните продажби били взети предвид и нормалната стойност станала по-висока.
- 48 Второ, според жалбоподателите от член 2, параграф 3, първа алинея от основния регламент следва, че за видовете продукти, които не са продадени от производителя на националния пазар на независими клиенти, които се изнасят в Съюза, нормалната стойност трябва да се конструира въз основа на производствената себестойност, увеличена с разумния размер на разходите ПОАР и на печалбата. Тази разумна сума се изчислявала въз основа на продажбите на другите видове на разглеждания продукт, осъществени при обичайни търговски условия. Добавянето на спорните разходи ПОАР довело до увеличаване и на конструираната нормална стойност за видовете продукти, непродавани на националния пазар.
- 49 От всички изложени по-горе доводи жалбоподателите правят извода, че като е взела предвид спорните разходи ПОАР, Комисията е нарушила член 2, параграф 3, първа алинея, параграф 4, първа алинея и параграф 6, първо изречение от основния регламент.
- 50 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателите, а що се отнася до доводите относно нарушението на практиката ѝ при вземане на решения и изводите, произтичащи от решенията на Органа за уреждане на спорове на СТО, включително тяхната допустимост, поради това че са представени по начин, който не е в съответствие с точка 115 от Практическите разпоредби по прилагане на Процедурния правилник, тъй като не съответствали на формулировката на основанията, изтъкнати в жалбата.

- 51 Във връзка с последното следва да се отбележи, че неспазването на препоръките за съставяне на жалби, съдържащи се в практическите разпоредби за прилагане на Процедурния правилник, може да доведе до недопустимост на цялата или на част от жалбата само ако тя не отговаря на член 76, буква г) от посочения правилник. Както ще бъде изложено по-нататък обаче, в жалбата се обяснява в какво се състои първото основание и изложените в негова подкрепа твърдения за нарушения са достатъчно ясни и точни (вж. в този смисъл решение от 25 март 2015 г., Белгия/Комисия (T-538/11, EU:T:2015:188, т. 131 и цитираната съдебна практика).
- 52 Следователно повдигнатите от Комисията възражения за недопустимост са неоснователни.
- 53 По същество настоящото основание следва да се разгледа, след като се припомнят основните приложими разпоредби и съдебната практика по тяхното тълкуване.
- 54 Съгласно член 1, параграф 2 от основния регламент „[e]дин продукт трябва да се счита за дъмпингов, ако експортната му цена за Съюза е по-ниска от сравнимата с нея цена за сходен продукт при обичайни търговски условия в страната на износа“. Член 2, параграф 12, първо изречение от основния регламент уточнява, че „[д]ъмпинговият марж е величината, с която нормалната стойност превишава експортната цена“.
- 55 От това следва, че определянето на нормалната стойност на продукт е един от съществените етапи, които са необходими, за да се установи наличието на евентуален дъмпинг (решение от 1 октомври 2014 г., Съвет/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, т. 20, вж. в този смисъл и решение от 4 февруари 2016 г., C & J Clark International и Puma, C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74, т. 105).
- 56 Основната методология за определяне на нормалната стойност на даден продукт е изложена в член 2, параграф 1, първа алинея от основния регламент (решение от 11 юли 2017 г., Viraj Profiles/Съвет, T-67/14, непубликувано, EU:T:2017:481, т. 110), който предвижда, че „[н]ормалната стойност се основава обикновено на реално платената или подлежаща на плащане цена от независими купувачи в страната на износа при обичайни търговски условия“.
- 57 Както отбелязва Съдът, и от текста, и от общия разум на член 2, параграф 1, първа алинея от основния регламент следва, че при определянето на нормалната стойност поначало с предимство трябва да се отчита реално платената или подлежаща на плащане цена при обичайни търговски условия. Съгласно член 2, параграф 3, първа алинея от основния регламент този принцип може да бъде дерогиран само когато няма продажби или има нисък обем на продажби на сходния продукт при „обичайни търговски условия“, или когато такива продажби не позволяват да се направи точно сравнение. Тези случаи на дерогиране на методологията за определяне на нормалната стойност въз основа на реалните цени са изчерпателно посочени (вж. решение от 1 октомври 2014 г., Съвет/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, т. 20 и 21 и цитираната съдебна практика).
- 58 Съдът също така е уточнил, че целта на понятието за „делка при обичайни търговски условия“ е да се гарантира, че нормалната стойност на даден продукт съответства във възможно най-висока степен на нормалната цена на сходния продукт на вътрешния пазар на износителя. Ако една продажба е сключена при условия и клаузи, които не отговарят на търговската практика по отношение на продажбите на сходния продукт на този пазар през релевантния за установяване на наличието или неналичието на дъмпинг момент, тя не

представява подходяща основа за определяне на нормалната стойност на сходния продукт на посочения пазар (решение от 1 октомври 2014 г., Съвет/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, т. 28).

- 59 Основният регламент не определя понятието „обичайни търговски условия“. Въпреки това, в член 2 посоченият регламент изрично предвижда две хипотези на продажби, които при определени условия не могат да се считат за осъществени при обичайни търговски условия. На първо място, в член 2, параграф 1, трета алинея от основния регламент се уточнява, че цените по сделки между страни, които се явяват съдружници или които прилагат компенсационно споразумение помежду си, не се считат за част от обичайните търговски условия и не могат да служат като основа за определяне на нормалната стойност, освен ако по изключение се установи, че цените не са повлияни от връзката между тези страни (вж. решение от 1 октомври 2014 г., Съвет/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, т. 22 и 23 и цитираната съдебна практика). На второ място, съгласно член 2, параграф 4, първа алинея от същия регламент продажбите на сходен продукт на вътрешния пазар на страната износител или експортните продажби за трета страна на цени под разходите за производство на единица продукция могат да не се считат за сключени при обичайни търговски условия само ако е установено, че са реализирани за продължителен период от време в значителни количества и на цени, които не осигуряват покриването на всички разходи в разумен срок (решение от 1 октомври 2014 г., Съвет/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 24). Член 2, параграф 4, трета алинея от този регламент уточнява, че за „продължителен период от време“ обикновено се счита срок от една година, но не по-кратък от шест месеца, а за продажби в този период на цени, по-ниски от разходите за единица продукция се счита, че са в значителни количества, ако се установи, че среднопретеглената продажна цена е по-ниска от среднопретеглените разходи за единица продукция или ако се установи, че обемът на продажбите на цени под разходите за единица продукция е не по-нисък от 20 % от продажбите, използвани за определяне на нормалната стойност.
- 60 Според Съда понятието „сделки при обичайни търговски условия“ се отнася до характера на разглежданите продажби сами по себе си (вж. решение от 1 октомври 2014 г., Съвет/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, т. 25 и цитираната съдебна практика).

По разпоредбите от спорния регламент относно нормалната стойност

- 61 В случая, както следва от съображения 25—31 от спорния регламент, Комисията е определила нормалната стойност по следния начин.
- 62 На първо място, в съответствие с член 2, параграф 2 от основния регламент, от една страна, тя е проверила дали за жалбоподателите общият обем на продажбите на сходния продукт на вътрешния пазар, т.е. в Украйна, за независими клиенти е представителен в сравнение с общия обем на експортните продажби в Съюза, в смисъл че общият обем на тези продажби е представлявал поне 5 % от общия обем на експортните продажби на продукта, предмет на прегледа, за Съюза. Тя стига до извода, че случаят е такъв (съображение 25).
- 63 От друга страна, Комисията проверява дали продажбите, извършени от жалбоподателите на техния вътрешен пазар за всеки вид продукт, който е идентичен или сходен с вида на продавания за износ продукт за Съюза, са представителни, а именно дали общият обем на продажбите на вътрешния пазар за всеки вид продукт възлиза най-малко на 5 % от общия

обем на експортните продажби за Съюза на идентичния или съпоставим вид продукт. Тя установява, че до голяма степен вътрешните продажби по видове продукт са представителни през разследвания период (съображение 26).

- 64 Второ, за видовете продукти, продавани в Украйна в представителни количества (наричани по-нататък „видовете продукти, продавани в Украйна“), Комисията прилага проверката ОТУ (вж. т. 43 по-горе). За тази цел тя изчислява дела на вътрешните рентабилни продажби на независими клиенти на вътрешния пазар през разследвания период (съображение 27).
- 65 За всеки вид продукт, продаден в Украйна, при който повече от 80 % от обема на продажбите на вътрешния пазар са били по цени, по-високи от тяхната себестойност и чиято среднопретеглена продажна цена е била равна на производствените разходи за единица продукция или по-висока от тях, нормалната стойност за всеки вид на продукта е изчислена като среднопретеглена стойност на действителните цени на вътрешния пазар за всички продажби на въпросния вид на продукта, независимо дали тези продажби са били рентабилни (съображение 28).
- 66 Когато обемът на рентабилните продажби на даден вид продукт е представлявал 80 % или по-малко от общия обем на продажбите на даден вид продукт, продаван в Украйна, или когато среднопретеглената цена на този вид е била по-ниска от производствените разходи за единица продукция, нормалната стойност е основана на действителната цена на вътрешния пазар, изчислена като среднопретеглена стойност само на рентабилните продажби на вътрешния пазар на този вид продукт по време на разследвания период в рамките на прегледа (съображение 29).
- 67 Анализът на продажбите на вътрешния пазар показва, че 35 %—55 % от всички продажби на вътрешния пазар на видовете продукти, продавани в Украйна, са били рентабилни и че среднопретеглените продажни цени са били по-високи от производствените разходи. Съответно нормалната стойност е изчислена като среднопретеглена стойност само от рентабилните продажби (съображение 30).
- 68 Трето, за видовете продукти, чиито продажби в Украйна са представлявали по-малко от 5 % от експортните продажби за Съюза или за които нито един продукт не е бил продаван на украинския вътрешен пазар (наричани по-нататък „видовете продукти, които не са продавани в Украйна“), Комисията изчислява нормалната стойност в съответствие с член 2, параграф 3 от основния регламент въз основа на разходите за производство по вид продукт, увеличени с величина, отразяваща разходите ПОАР, както и печалбата (съображение 31).

По приложното поле на член 2, параграфи 3, 4 и 6 от основния регламент

- 69 Жалбоподателите твърдят, че при изчисляването на нормалната стойност Комисията неправилно е взела предвид спорните разходи ПОАР, като е увеличила нормалната стойност както при прилагането на проверката ОТУ за продаваните в Украйна видове продукти, така и при конструирането на нормалната стойност по смисъла на член 2, параграф 3 от основния регламент за видовете продукти, които не са продавани в Украйна (вж. т. 43—48 по-горе).

- 70 За произнасянето по тези твърдения за нарушения е важно да се определи дали Комисията основателно е включила спорните разходи ПОАР в изчисленията на нормалната стойност съгласно член 2, параграфи 3 и 4 от основния регламент.
- 71 Както бе припомнено в точки 57—60 по-горе, основният принцип, уреждащ определянето на нормалната стойност, е че тя трябва да се основава на елементи, свързани с обичайни търговски условия.
- 72 От член 2, параграф 1, трета алинея от основния регламент следва, че цените на продажбите, сключени между свързани страни, не могат, освен по изключение, да бъдат използвани за определяне на нормалната стойност (вж. т. 59 по-горе).
- 73 Комисията поддържа, че това изключване се отнася до различен въпрос от този дали в разглеждания случай разходите ПОАР, свързани с продажби между свързани страни, като жалбоподателите и IPU, могат да бъдат взети предвид за целите на определянето на нормалната стойност в приложение на член 2, параграфи 3 и 4 от основния регламент.
- 74 Следва да се припомни, че съгласно съдебната практика производствените разходи, схващани като сбор от разходите за производство на разглеждания продукт и разходите ПОАР, се вземат предвид от Комисията, от една страна, в рамките на проверката ОТУ, предвидена в член 2, параграф 4 от основния регламент, за да се прецени дали продажбите на вътрешния пазар са рентабилни и следователно могат да се считат за извършени при обичайни търговски условия, и от друга страна, при конструирането на нормалната стойност съгласно член 2, параграф 3 от този регламент, когато продажбите на вътрешния пазар не се вземат предвид (вж. в този смисъл решение от 11 юли 2017 г., *Viraj Profiles/Съвет*, T-67/14, непубликувано, EU:T:2017:481, т. 163). От съдебната практика следва също, че релевантните разходи в единия и в другия случай трябва да бъдат еднакви, за да не се третират по различен начин без причина производителите износители в зависимост от това дали продават определени видове продукти и в собствената си страна или само в чужбина (вж. в този смисъл решение от 5 октомври 1988 г., *Brother Industries/Съвет*, 250/85, EU:C:1988:464, т. 19).
- 75 От това следва, че в случая Комисията е трябвало да използва същите разходи ПОАР както при прилагането на проверката ОТУ за продаваните в Украйна видове продукти, така и при конструирането на нормалната стойност за видовете продукти, които не са продавани в Украйна. Тази констатация, която е в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 74 по-горе, впрочем е потвърдена от страните в съдебното заседание.
- 76 В основния регламент начинът на изчисляване на разходите ПОАР е посочен в член 2, параграф 6, първо изречение, който предвижда, че „[р]азмерът на разходите за продажба, общите и административните разходи и размерът на печалбата се определят на основата на действителните данни за производството и продажбите на сходен продукт при обичайни търговски условия от разследвания износител или производител“.
- 77 В писмените си бележки Комисията поддържа, че член 2, параграф 6, първо изречение от основния регламент се прилага само за конструирането на нормалната стойност, извършено в съответствие с член 2, параграф 3 от посочения регламент, при положение че той не бил релевантен за проверката ОТУ, предвидена в член 2, параграф 4 от него.

- 78 Следва обаче да се отбележи, че член 2, параграф 6, първо изречение от основния регламент не прави разграничение според това дали разглежданата нормална стойност ще бъде оценена съгласно член 2, параграф 3 или друга разпоредба от същия регламент. Той не ограничава прилагането на установения с него правен режим до положения, уредени в определени специални разпоредби от посочения регламент. Следователно член 2, параграф 6, първо изречение от основния регламент допуска предвиденото в него задължение да се основава на данни, събрани при обичайни търговски условия, да се прилага общо, винаги когато този член се отнася до разходите ПОАР. Освен това, както Комисията признава в съдебното заседание, безспорно е, че (вж. т. 75 по-горе) разходите ПОАР, използвани за конструиране на нормалната стойност на основание член 2, параграф 3 от основния регламент, са същите като прилаганите за целите на предвидената в член 2, параграф 4 от същия регламент проверка ОТУ, като тези разходи трябва да са съобразени с член 2, параграф 6, първо изречение от посочения регламент и следователно да се основават на данни относно продажбите, осъществени при обичайни търговски условия.
- 79 Следва да се провери дали Комисията е използвала такива данни, когато е приложила в случая проверката ОТУ.
- 80 За тази цел трябва да се припомни, че видовете продукти, продавани в Украйна от групата Interpipe, са били под формата на преки и непреки продажби чрез IPU (вж. т. 39 по-горе). Член 2, параграф 6, първо изречение от основния регламент обаче не се отнася конкретно до случая на сделки като непреките продажби, които се осъществяват на два етапа, първият от които е вътрешен за единния стопански субект, съставен от тази група.
- 81 За да обоснове отчитането при изчисляването на нормалната стойност на разходите ПОАР, направени при продажбите на жалбоподателите за IPU, за което не се спори, че е свързано с тях дружество, Комисията изтъква по същество, че нормалната стойност на продажения на първия независим купувач продукт се изчислява, като се вземат предвид всички разходи, свързани с производството и продажбата на продукта, независимо дали тези разходи се поемат от производителя или от свързаната с групата страна.
- 82 В това отношение следва да се припомни смисълът на понятието за единен стопански субект в правото на Съюза и последиците от него за изчисляването на нормалната стойност при наличие на операции като непреките продажби в настоящия случай.

По понятието за единен стопански субект и последиците от него

- 83 Понятието за единен стопански субект е разработено за целите на определянето на нормалната стойност по смисъла на член 2, параграф 1 от основния регламент и на предхождащите го аналогични разпоредби. Това понятие се основава на необходимостта да се вземе предвид икономическата реалност на отношенията в рамките на група от дружества (решения от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP, C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78, т. 55 и от 17 март 2015 г., RFA International/Комисия, T-466/12, EU:T:2015:151, т. 108 и 110).
- 84 Според Съда всъщност разпределянето на дейностите по производството и дейностите по продажба в рамките на група, съставена от юридически обособени дружества, не променя факта, че тези дружества съставляват единен стопански субект, който организира по този

начин съвкупност от дейности, упражнявани в други случаи от единен и в правно отношение субект (вж. решение от 13 октомври 1993 г., Matsushita Electric Industrial/Съвет, C-104/90, EU:C:1993:837, т. 9 и цитираната съдебна практика).

- 85 Що се отнася до цените, които се отчитат при продажби, при които участват няколко дружества от една и съща група, преди въпросния продукт да бъде закупен от трето лице, от съдебната практика следва, че когато даден производител поверява задачи, обичайно извършвани от вътрешен отдел по продажби, на контролирано икономически от него дружество за дистрибуция на неговите продукти, оправдано е с цел определяне на нормалната стойност да се използват цените, заплатени от първия независим купувач на дружеството за дистрибуция, тъй като тези цени може да се считат за цени на първата продажба на изделието, които са определени при обичайни търговски операции по смисъла на член 2, параграф 1, първа алинея от основния регламент (решение от 17 март 2015 г., RFA International/Комисия, T-466/12, EU:T:2015:151, т. 108, вж. в този смисъл и решения от 5 октомври 1988 г., Brother Industries/Съвет, 250/85, EU:C:1988:464, т. 15 и от 10 март 1992 г., Canon/Съвет, C-171/87, EU:C:1992:106, т. 9 и 11). От това следва, че институциите на Съюза, които са компетентни да приемат антидъмпингови мита, трябва да се основават на цените, платени от първия независим купувач на свързаните дружества за продажби (решение от 10 март 1992 г., Matsushita Electric/Съвет, C-175/87, EU:C:1992:109, т. 16, вж. също в този смисъл решения от 5 октомври 1988 г., ТЕС и др./Съвет, 260/85 и 106/86, EU:C:1988:465, т. 30 и от 5 октомври 1988 г., Silver Seiko и др./Съвет, 273/85 и 107/86, EU:C:1988:466, т. 14).
- 86 За да стигне до този извод, който се отнася до цените, Съдът се произнася по разходите, като отбелязва, че всички разходи, понесени от контролираните от производителя дистрибуторски дружества, както и разходите, поети от производителя, които допринасят за продажбата на разглежданите продукти на вътрешния пазар и очевидно биха били включени в продажната цена, ако продажбата се извършваше от вътрешен отдел по продажби на производителя, трябва да се включат в нормалната стойност (решение от 10 март 1992 г., Matsushita Electric/Съвет, C-175/87, EU:C:1992:109, т. 15).
- 87 В по-общ план според Съда, що се отнася до непреки продажби като разглежданите в настоящия случай, всички разходи, които по необходимост се включват в цената, платена от първия независим купувач, трябва винаги да се вземат предвид, за да се избегне дискриминация от гледна точка на изчисляването на нормалната стойност в зависимост от това дали дадена продажба се извършва от отдел по продажби, включен в организацията на производителя, или от юридически обособено, макар и икономически контролирано от производителя дружество (вж. в този смисъл решения от 5 октомври 1988 г., ТЕС и др./Съвет, 260/85 и 106/86, EU:C:1988:465, т. 29, и от 10 март 1992 г., Canon/Съвет, C-171/87, EU:C:1992:106, т. 13).
- 88 В съответствие с току-що припомнените принципи следва да се приеме, че в случая една непряка продажба не би могла да бъде разделена на двата компонента, за да се определи втората, която е била осъществявана между IPU и независим купувач, като извършена при обичайни търговски условия, а първата, извършена между някой от жалбоподателите и IPU, не била взета предвид при изчисляването на нормалната стойност, тъй като не представлявала такава сделка. От това следва, че за целите на тази оценка Комисията трябва да вземе предвид именно непряката продажба като цяло.

- 89 Следователно в приложение на член 2, параграф 1, трета алинея от основния регламент и на посочената в точка 85 по-горе съдебна практика единствените релевантни цени за изчисляването на нормалната стойност са, що се отнася до непреките продажби, плащаните от независими купувачи. Впрочем страните не спорят по този въпрос.
- 90 Що се отнася до разходите ПОАР, в приложение на принципите, произтичащи от точки 86 и 87 по-горе, и заключението, което следва от тях и което е формулирано в точка 88 по-горе, жалбоподателите неправилно оспорват избора на Комисията да се основе на всички разходи, включително на спорните разходи ПОАР, направени в рамките на групата Interpipe на двата етапа, съставляващи непреките продажби.
- 91 Следва да се добави, че кумулирането на разходи ПОАР, свързани с двата етапа на непряка продажба и отчитането само на прилаганата при втория етап цена за целите на проверката ОТУ, съответства на приложимите разпоредби от основния регламент и съдебна практика, посочена по-горе и отговаря на икономическата действителност. Всъщност в случая може да се предположи, че цените, прилагани от IPU по отношение на независимите купувачи за продуктите, закупени от жалбоподателите, са резултат от следните елементи. На първо място, тези цени, прилагани от IPU, включват цените, заплатени предварително от самото IPU на жалбоподателите с уточнението, че последните цени трябва да отразяват разходите за производство на продуктите, разходите ПОАР, направени от жалбоподателите по повод продажбата на тези продукти на IPU и евентуално тяхната рентабилност. На второ място, те включват разходите ПОАР, направени от IPU при продажбата на същите продукти на независими купувачи заедно с евентуалната печалба. За да установи дали дадена непряка продажба е рентабилна, Комисията трябва да провери дали прилаганата от IPU цена позволява на дружеството да си възстанови платената от него цена на жалбоподателите и разходите ПОАР. След като, както бе подчертано, цената, платена от IPU на жалбоподателите, включва по-специално техните разходи ПОАР, Комисията е длъжна да вземе предвид тези разходи. Следва обаче да се отбележи, че не може да се презумира, а жалбоподателите не поддържат това, че разходите ПОАР, направени от IPU в рамките на продажбата на независими купувачи, включват разходите ПОАР, които жалбоподателите са направили на първия етап на непряката продажба между тях и IPU. Следователно, ако Комисията не беше включила в изчисленията си спорните разходи ПОАР, те нямаше да бъдат взети предвид при непреките продажби, поради което нормалната стойност би била установена по методология, която не отразява икономическата действителност.
- 92 С оглед на гореизложените съображения член 2, параграф 6, първо изречение от основния регламент не може да се тълкува в смисъл, че не допуска при проверката ОТУ и конструирането на нормалната стойност съгласно член 2, параграф 3 от посочения регламент Комисията да се основава на разходи ПОАР, включващи спорните разходи в разглеждания случай.
- 93 Следователно трябва да се отхвърлят твърденията на жалбоподателите, че като е взела предвид спорните разходи ПОАР при изчисляването на нормалната стойност, Комисията изкуствено я е увеличила. Ето защо следва да се разгледат останалите твърдения, изтъкнати в подкрепа на първото основание, отнасящи се до решенията на Органа за уреждане на спорове на СТО, до теоретичния характер на спорните разходи ПОАР и до нарушението на практиката на Комисията.

По нарушенията на решенията на Органа за уреждане на спорове на СТО

- 94 Жалбоподателите поддържат, че апелативният орган на СТО, чиито доклади са приети от Органа за уреждане на спорове на СТО при тълкуването на член 2.2.2, първо изречение от антидъмпинговото споразумение на СТО, съответстващо на член 2, параграф 6, първо изречение от основния регламент, е уточнил, че следва да се вземат предвид действителните данни относно производството и продажбите при обичайни търговски условия и че продажбите, които не са били осъществени при такива условия, трябва да се изключат от изчисляването на величината, съответстваща на разходите ПОАР и на печалбата.
- 95 Следва да се припомни, че съгласно съдебната практика предвид техния характер и структура споразуменията на СТО по принцип не попадат сред нормите, от гледна точка на които съдът на Съюза контролира законосъобразността на актовете на институциите на Съюза на основание член 263, първа алинея ДФЕС. Въпреки това, ако Съюзът възнамерява да изпълни определено задължение, поето в рамките на СТО, или ако актът на Съюза препраща изрично към конкретни разпоредби от споразуменията на СТО, съдът на Съюза трябва да упражни контрол за законосъобразност на въпросния акт на Съюза с оглед на правилата на СТО (вж. решение от 17 март 2015 г., RFA International/Комисия, T-466/12, EU:T:2015:151, т. 134 и цитираната съдебна практика; вж. също в този смисъл решение от 15 ноември 2018 г., Baby Dan, C-592/17, EU:C:2018:913, т. 66 и 67).
- 96 Съгласно съображение 3 от основния регламент, за да се гарантира правилно и прозрачно прилагане на правилата на Антидъмпинговото споразумение на СТО, езикът на това споразумение следва да намери възможно най-добро отражение в законодателството на Съюза.
- 97 Разпоредбите на член 2.2.2, първо изречение от Антидъмпинговото споразумение на СТО по същество съвпадат с разпоредбите на член 2, параграф 6, първо изречение от основния регламент. Същото се отнася, от една страна, за разпоредбите на членове 2.2 и 2.2.1 от същото споразумение, и от друга страна, за разпоредбите на член 2, параграфи 3 и 4 от посочения регламент.
- 98 От това следва, че разпоредбите на основния регламент, доколкото съответстват на разпоредбите на Антидъмпинговото споразумение на СТО, по възможност трябва да се тълкуват в светлината на съответните разпоредби от това споразумение, тълкувани от Органа за уреждане на спорове на СТО (вж. в този смисъл решения от 19 декември 2013 г., Transnational Company „Kazchrome“ и ENRC Marketing/Съвет, C-10/12 P, непубликувано, EU:C:2013:865, т. 54, от 18 октомври 2018 г., Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, т. 46—48 и от 10 април 2019 г., Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия, T-301/16, EU:T:2019:234, т. 134).
- 99 Апелативният орган на СТО в доклада си по спора „Европейски общности — Антидъмпингови мита върху вноса на памучно спално бельо с произход от Индия“, прието от Органа за уреждане на спорове на СТО на 12 март 2001 г. (WT/DS 141/AB/R, т. 82), е дал тълкуване на член 2.2.2 от Антидъмпинговото споразумение за СТО в следния смисъл:

„В първото изречение от уводната част на член 2.2.2 става въпрос за „действителни данни относно производството и продажбите при обичайни търговски условия“. Така съставителите на Антидъмпинговото споразумение [на СТО] ясно са посочили, че продажбите, които не са осъществени при обичайни търговски условия, трябва да бъдат изключени, когато се

изчислява величината на разходите [ПОАР] и на печалбите, като се използва методологията, предвидена в уводната част на член 2.2.2“.

- 100 Подобни съображения се съдържат в доклада на Апелативния орган на СТО относно спора „Китай — Китай — Мерки за налагане на антидъмпингови мита върху високоефективни безшевни тръби от неръждаема стомана („HP-SSST“) от Европейския съюз“, приет от Органа за уреждане на спорове на СТО на 28 октомври 2015 г. (WT/DS 460/AB/R, точка 5.27), както и в доклада на специалната група на СТО относно спора „Съединени щати — Антидъмпингови мерки по отношение на вноса на някои видове тръби за нефтената промишленост от Корея“, приет от Органа за уреждане на спорове на СТО на 18 януари 2018 г. (WT/DS 488/R, т. 7.45).
- 101 В случая обаче следва да се констатира, че отчитането от страна на Комисията на спорните разходи ПОАР не противоречи на принципа, произтичащ от решенията на Органа за уреждане на спорове на СТО, съгласно който при изчисляването на разходите ПОАР се изключват продажбите, които не са осъществени при обичайни търговски условия. Всъщност, както бе посочено в точка 88 по-горе, следва да се приеме, че непряката продажба в нейната цялост по принцип е осъществена при обичайни търговски условия. Посочените по-горе решения на Органа за уреждане на спорове на СТО не се отнасят до положения като непреките продажби, разглеждани в настоящия случай.
- 102 След като Органът за уреждане на спорове на СТО не се е произнесъл конкретно по положение като произтичащото от непреките продажби, не може да се приеме, че като е взела предвид спорните разходи ПОАР, Комисията е нарушила член 2, параграф 6, първо изречение от основния регламент, тълкуван в светлината на член 2.2.2 от Антидъмпинговото споразумение на СТО.

По теоретичния характер на спорните разходи ПОАР

- 103 Жалбоподателите поддържат, че в действителност не са понесли тежестта на спорните разходи ПОАР. Те уточняват, че не поставят под въпрос принципа, че продажбите между свързани страни водят до определени разходи, а поддържат, че разходите ПОАР, които са посочили в отговорите си на въпросника на Комисията, не са представителни за действителните разходи, направени за тези сделки, и че следователно тези разходи ПОАР е трябвало да бъдат изключени. Сумите, посочени от жалбоподателите в колоната от въпросника относно разходите за „свързани купувачи“, били теоретични и били включени само за да се спази определеният от Комисията формат на въпросника.
- 104 Следва да се припомни, че съгласно член 2, параграф 5, първа алинея от основния регламент „[р]азходите се определят обикновено въз основа на счетоводните книги, водени от разследваната страна, при условие че тези книги са водени в съответствие с общоприетите счетоводни стандарти на съответната страна и е видно, че те отразяват достоверно разходите, свързани с производството и продажбата на разглеждания продукт“.
- 105 Освен това, от член 6, параграф 2 от основния регламент следва, че службите на Комисията подготвят и предават на заинтересованите страни въпросник с цел получаването на информацията, необходима за антидъмпинговото разследване и че тези страни са длъжни да предоставят на службите на Комисията информацията, която ще ѝ позволи да доведе докрай антидъмпинговото разследване (решение от 14 декември 2017 г., ЕВМА/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, т. 50 и 51).

- 106 Отговорите на тези страни на въпросника, предвиден в член 6, параграф 2 от основния регламент, както и последващата проверка, Комисията може да извърши на място, предвидена в член 16 от същия регламент, са съществени за хода на антидъмпинговата процедура. (вж. решение от 30 април 2015 г., VTZ и др./Съвет, T-432/12, непубликувано, EU:T:2015:248, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 107 От член 18, параграфи 3 и 6 от основния регламент произтича също, че информацията, която заинтересованите страни са длъжни да предоставят на Комисията, трябва да бъде използвана от институциите на Съюза с цел установяването на заключенията от антидъмпинговото разследване и че същите страни не трябва да пропускат да представят релевантна информация. Необходимостта на даден елемент от информацията се преценява във всеки отделен случай (решение от 14 декември 2017 г., EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, т. 52).
- 108 Освен това в качеството ѝ на разследващ орган Комисията трябва да докаже наличието на дъмпинг (вж. в този смисъл решения от 12 октомври 1999 г., Асте/Съвет, T-48/96, EU:T:1999:251, т. 40 и от 30 април 2015 г., VTZ и др./Съвет, T-432/12, непубликувано, EU:T:2015:248, т. 29).
- 109 Проверката има за цел да позволи на Комисията да изпълни задачата си, а именно да разбере и да провери при какви условия са били изготвени данните и, по-общо, да се увери в „точността“ на сведенията, предоставени от проверяваното предприятие, което трябва да отговори по най-добрия възможен за него начин и изчерпателно на поставените от Комисията въпроси и не трябва да пропуска да предостави всички данни и необходимите обяснения, така че тя да може да направи необходимите разбивки, за да провери точността на предоставените данни и да достигне до логично приемливи заключения (решение от 3 декември 2019 г., Yieh United Steel/Комисия, T-607/15, обжалвано, EU:T:2019:831, т. 78).
- 110 В разглеждания случай в отговорите си на изпратения им от Комисията въпросник жалбоподателите са предоставили данните относно спорните разходи ПОАР. Макар да оспорват принципа, че тези разходи би трябвало да бъдат взети предвид, позовавайки се на промяна в методологията на Комисията спрямо предходни прегледи, извършени от нея, жалбоподателите не са изразили съмнения относно надеждността на данните, които са предоставили на тази институция.
- 111 Пред Общия съд жалбоподателите твърдят, че когато са попълнили въпросника на Комисията за целите на оценката на спорните разходи ПОАР, те са приложили към общия размер на разходите ПОАР коефициент, съответстващ на дела от оборота, породен от продажбите им на IPU, от размера на оборота, реализиран от всички техни продажби. Според тях, доколкото по силата на член 2, параграф 1, трета алинея от основния регламент продажните цени на продуктите им за IPU не са могли да бъдат използвани за определяне на нормалната стойност, генерираният от тези продажби оборот също е ирелевантен за определянето на разходите ПОАР. Разходите ПОАР, изчислени по тази методология, били теоретични и трябвало да бъдат изключени от изчисляването на нормалната стойност.

- 112 Жалбоподателите обаче признават, че продажбите между свързани дружества водят до някои разходи ПОАР. Следва да се отбележи, че това признание от тяхна страна не е придружено от предложение за методология, различна от произтичащата от използвания от Комисията въпросник за изчисляване на спорните разходи ПОАР, който тя е била длъжна да вземе предвид, както следва от точка 90 по-горе.
- 113 Що се отнася до твърдението, че с прилагането на методологията, произтичаща от въпросника на Комисията, спорните разходи ПОАР са били оценени по коефициент, изчислен въз основа на оборот, установен на базата на цените, прилагани между свързани дружества, каквито са жалбоподателите и IPU, следва да се констатира, че посоченият от жалбоподателите член 2, параграф 1 от основния регламент (вж. т. 111 по-горе), не съдържа препратки към разходите ПОАР. Вярно е, че в трета алинея от тази разпоредба се изключва възможността цените, прилагани между свързани дружества, да се считат за цени, които трябва да бъдат взети предвид при изчисляването на нормалната стойност, която съгласно първа алинея от същия параграф „се основава обикновено на реално платената или подлежаща на плащане цена от независими купувачи в страната на износа при обичайни търговски условия“. Жалбоподателите обаче не са доказали, че предвиденото изключение по отношение на прилаганите между свързани дружества цени води до изключване на разходите ПОАР, направени по повод на продажбите между такива дружества.
- 114 Следователно настоящите твърдения за нарушения на жалбоподателите не могат да оборят произтичащия от точки 83—91 по-горе принцип, че Комисията е длъжна да изчисли нормалната стойност, като вземе предвид всички разходи, направени при продажбите на видовете продукти, продавани в Украйна, включително всички разходи, свързани с непреките продажби. Ето защо тези твърдения за нарушения следва да се отхвърлят.

По нарушението на практиката на Комисията

- 115 Жалбоподателите твърдят, че като е взела предвид спорните разходи ПОАР за целите на определянето на нормалната стойност, Комисията нарушила собствената си практика.
- 116 Следва обаче да се припомни, че законосъобразността на регламент за налагане на антидъмпингови мита трябва да се преценява с оглед на правните норми, и по-специално на разпоредбите на основния регламент, а не въз основа на евентуална предходна практика при вземане на решения на Комисията и на Съвета (решение от 18 октомври 2016 г., *Crown Equipment (Suzhou)* и *Crown Gabelstapler/Съвет*, T-351/13, непубликувано, EU:T:2016:616, т. 107, вж. също в този смисъл решение от 4 октомври 2006 г., *Moser Baer India/Съвет*, T-300/03, EU:T:2006:289, т. 45).
- 117 В случая, тъй като е установено, че включването на спорните разходи ПОАР при изчисляването на нормалната стойност е в съответствие с основния регламент, настоящото твърдение за нарушение трябва да се отхвърли като неотнормимо, без да е необходимо да се проверява дали при приемането на регламентите, на които се позовават жалбоподателите, институциите са приложили методология, различна от използвания в настоящия случай.

- 118 С оглед на всички изложени по-горе съображения следва да се заключи, че като е взела предвид спорните разходи ПОАР за целите на определянето на нормалната стойност, Комисията не е нарушила член 2, параграф 3, първа алинея, параграф 4, първа алинея и параграф 6, първо изречение от основния регламент, нито е нарушила член 2.2.2, първо изречение от Антидъмпинговото споразумение на СТО.
- 119 Ето защо първото основание, посочено в точка 33 по-горе, трябва да се отхвърли.

По второто основание, изведено от явна грешка в преценката при прилагането към експортната цена на величина, съответстваща на разходите ПОАР, в полза на агент, работещ на базата на комисиона

- 120 Жалбоподателите се позовават на явна грешка в преценката, допусната от Комисията при тълкуването на член 2, параграф 10, първо—четвърто изречение, буква и) от основния регламент.
- 121 Жалбоподателите твърдят, че при изчисляването на експортната цена за целите на процедурата, довела до приемането на спорния регламент, Комисията неправилно е приложила корекция към намаляване съгласно член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент на цените, прилагани от IPE за продажбите на разглеждания продукт на първите независими клиенти, намиращи се в Съюза (наричана по-нататък „спорната корекция“). Спорната корекция въвежда функционална асиметрия между нормалната стойност и експортната цена на жалбоподателите, която засегнала сравнимостта на цените в нарушение на член 2, параграф 10, първо—четвърто изречение от същия регламент. Вместо да въведе тази корекция, Комисията трябвало да се основе на посочените цени, както направила това при предишни прегледи, следвайки изводите от първото решение Interpipe, потвърдено от Съда. Елементите, изтъкнати от Комисията в ОДО 2019, в спорния регламент и в писмото от 2 август 2019 г., не обосновавали спорната корекция.
- 122 На първо място, според жалбоподателите Комисията неправилно поддържа, че със създаването на IPCT (вж. т. 14 по-горе), което било добавено към IPE, те вече разполагали с паралелни канали за износ на едни и същи стоки за Съюза. От това Комисията стигнала до погрешния извод, че занапред IPE трябвало да се квалифицира като представител, а не както в миналото като вътрешен отдел по продажби на единния стопански субект, състоящ се от жалбоподателите и от IPU. Комисията не предоставяла никакво обяснение, което доказвало автоматичността на твърдяната връзка между наличието на IPCT като установен в Съюза свързан вносител и промяната в квалификацията на IPE. Последното продължавало да функционира както по-рано, въпреки създаването на IPCT, и оставало основният канал за износ на жалбоподателите за продажбите им в Съюза на продукта, предмет на настоящите антидъмпингови мерки. IPCT бил създаден, за да улесни основно в Германия продажбата на колела за железопътни релси, които не попадали в обхвата на определението за същия продукт. Освен това нито основният регламент, нито съдебната практика позволявали да се заключи, че съществуването на „паралелен“ канал за продажби може да застраши статута на обвързан търговец в качеството му на вътрешен отдел по продажби. Определящият критерий, за да се изключи подобен статут, е свързан с въпроса дали този търговец реализира оборота си главно чрез продажбата на стоки с произход от несвързани предприятия. Жалбоподателите обаче предоставяли на IPE всички разглеждани продукти, които това дружество продава в Съюза. Правдоподобие на тази констатация не

се оборва от факта, подчертан от Комисията, че уставът на IPE не съдържа клауза за изключителни права в полза на жалбоподателите, която формално би възпрепятствала IPE да се снабдява от други производители.

- 123 Освен това жалбоподателите посочват, че IPCT е учредено през 2014 г. и че по време на окончателния преглед, приключил през 2018 г., Комисията е знаела за съществуването на това дружество, но не е счела, че тази промяна във фактическите обстоятелства е достатъчна причина, за да се промени статутът на IPE като вътрешен отдел по продажби.
- 124 На второ място, жалбоподателите, макар да признават, че IPU изпълнява описаните от Комисията координиращи функции (вж. т. 20 по-горе), оспорват извода ѝ, че тези функции са несъвместими с принадлежността на IPE към същия единен стопански субект като жалбоподателите и IPU и предполагат, че IPE трябва да се счита за агент, работещ на базата на комисиона. В това отношение те се позовават на първото решение Interpipe.
- 125 На трето място, жалбоподателите изтъкват, че макар договорите, сключени между, от една страна, IPU и IPE и IPCT, от друга страна (наричани по-нататък „въпросните договори“), да съдържат клаузи относно рекламациите за несъответствие на стоките с изискванията и договорните спецификации и относно отговорността на страните в областта на оценката на качеството, вредите при транспорта и техническите корекции спрямо нуждите на крайните купувачи, както и арбитражна клауза, това обстоятелство не позволява да се заключи, че IPE не е вътрешен отдел за продажби. Такива клаузи, включени в изпълнение на изискванията на украинското право, уреждащо посочените договори, не променяли икономическата реалност на положението на IPE, което било вътрешен отдел по продажби, а не агент, работещ на базата на комисиона.
- 126 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 127 Преди да се разгледат тези доводи, следва да се припомнят релевантните разпоредби и принципите, изведени от съдебната практика, както и историята на прилагане към групата Interpipe на корекция съгласно член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент и на предхождащите го регламенти.
- 128 По силата на член 2, параграф 10, първо изречение от основния регламент „е извършено обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност“. Член 2, параграф 10, трето изречение от същия регламент предвижда, че: „[к]огато нормалната стойност и експортната цена не са определени на сравнима основа, се правят съответни намаления — за всеки конкретен случай съобразно особеностите му — под формата на корекции за отчитане на разлики в онези фактори, за които се твърди или се установи, че засягат цените и тяхната сравнимост“.
- 129 Член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент предвижда сред „факторите, за които могат да се правят корекции“ „[к]омисиони“. По-специално тази разпоредба сочи, че „[к]орекция се прави за разлики в комисионните възнаграждения, заплащани във връзка с разглежданите продажби“. Тя уточнява, че „[т]ерминът „комисиони“ се приема, че включва надценката, получена от търговеца на продукта или на подобен продукт, ако функциите на този търговец са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона“.

- 130 Същевременно обаче от съдебната практика следва, че корекция на основание член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент не би могла да бъде извършена, когато производителят, установен в трета държава, и свързаният с него дистрибутор, натоварен с износа за Съюза, съставляват единен стопански субект (решение от 26 октомври 2016 г., РТ Musim Mas/Съвет, С-468/15 Р, ЕУ:С:2016:803, т. 39).
- 131 Всъщност е постановено, че понятието за единен стопански субект, което е развито за целите на определянето на нормалната стойност, както следва от точки 83 и 84 по-горе, е приложимо и при определянето на експортната цена (вж. в този смисъл решения от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP, С-191/09 Р и С-200/09 Р, ЕУ:С:2012:78, т. 55 и 56 и от 17 март 2015 г., RFA International/Комисия, Т-466/12, ЕУ:Т:2015:151, т. 108 и 109).
- 132 В съответствие с принципите, установени в припомнената в точка 84 по-горе съдебна практика, следва да се посочи, че признаването на съществуването на единен стопански субект позволява да се избегне възможността разходите, които очевидно са включени в продажната цена на даден продукт, когато тази продажба се извършва от отдел по продажбите — част от организацията на производителя, да не бъдат включвани, когато същата продажбена дейност се извършва от юридическо обособено дружество, макар и икономически контролирано от производителя (решение от 26 октомври 2016 г., РТ Musim Mas/Съвет, С-468/15 Р, ЕУ:С:2016:803, т. 41).
- 133 От това следва, че по отношение на търговец, който съставлява единен стопански субект с установен в трета държава производител, не може да се приеме, че упражнява функции, сходни с тези на агент, работещ на базата на комисиона по смисъла на член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент (вж. в този смисъл решение от 26 октомври 2016 г., РТ Musim Mas/Съвет С-468/15 Р, ЕУ:С:2016:803, т. 42).
- 134 В рамките на анализа на съществуването на единен стопански субект между производителя и свързания с него търговец е определящо да се вземе предвид икономическата реалност в отношенията, съществуващи между този производител и този търговец. С оглед на изискването да се установи икономическата реалност на отношенията между производителя и дистрибутора институциите на Съюза са длъжни да отчитат съвкупността от фактори, позволяващи да се определи дали дистрибуторът изпълнява или не функциите на вътрешен за този производител отдел по продажби (вж. в този смисъл решение от 26 октомври 2016 г., РТ Musim Mas/Съвет, С-468/15 Р, ЕУ:С:2016:803, т. 43 и цитираната съдебна практика).
- 135 Що се отнася до доказателствената тежест, свързана със специфичните корекции, изброени в член 2, параграф 10, букви а)—к) от основния регламент, съгласно съдебната практика тя трябва да бъде възложена на страната, която иска да се ползва от тях (вж. в този смисъл решение от 26 октомври 2016 г., РТ Musim Mas/Съвет, С-468/15 Р, ЕУ:С:2016:803, т. 83 и цитираната съдебна практика).
- 136 Следователно, когато институциите на Съюза считат, че следва да се приложи корекция за намаляване на експортната цена, поради това че дружество за продажби, свързано с производителя, изпълнява функции, сходни с тези на агент, работещ на базата на комисиона, задача на тези институции е да представят най-малкото съгласувани индикации, доказващи, че това условие е изпълнено (вж. решение от 26 октомври 2016 г., РТ Musim Mas/Съвет С-468/15 Р, ЕУ:С:2016:803, т. 84 и цитираната съдебна практика).

137 От това следва, че в хипотезата, в която институциите на Съюза представят съгласувани индикации, от които може да се установи, че един търговец, свързан с производител, изпълнява функции, сходни с тези на агент, работещ на базата на комисиона, този търговец или този производител следва да представи доказателство за това, че не е оправдано извършването на корекция съгласно член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент (решение от 26 октомври 2016 г., PT Musim Mas/Съвет, С-468/15 Р, ЕУ:С:2016:803, т. 85).

По историята на прилагането спрямо групата Interpipe на корекция на основание член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент и предшестващите го регламенти

– По корекцията, приложена спрямо групата Interpipe в Регламент № 954/2006, и последиците от незаконосъобразността на този регламент, установена с първото решение Interpipe

138 Както бе припомнено в точки 4 и 6 по-горе, в Регламент № 954/2006 изчисляването на антидъмпинговото мито, приложимо към бившите дружества Interpipe, чийто правоприемник са жалбоподателите, включва прилагането към цените, прилагани от швейцарското дружество Серсо, впоследствие IPE, на аналогична на спорната корекция. В първото решение Interpipe Общият съд частично отменя посочения регламент именно поради незаконосъобразността на тази корекция.

139 За да се произнесе в този смисъл, Общият съд най-напред отбелязва, че Комисията се е основала на три елемента, за да направи извод, че Серсо упражнява функции, сходни с тези на агент, работещ на базата на комисиона. Първо, бившите дружества Interpipe извършвали преки продажби на разглеждания продукт в Съюза. Второ, установеното в Украйна свързано дружество за продажби, SPIG Interpipe, впоследствие IPU участвало в качеството на агент по продажбите на бившите дружества Interpipe на Серсо. Трето, връзките на последното с посочените дружества били недостатъчни и не позволявали да се приеме, че то е под техен контрол или че съществува общ контрол върху Серсо и върху бившите дружества Interpipe (първо решение Interpipe, точка 182).

140 Що се отнася до първия елемент, Общият съд констатира, че извършените от бившите дружества Interpipe преки продажби са били към нови държави членки в преход. Освен това обемът на преки продажби е представлявал около 8 % от общия обем на продажбите на посочените дружества в Съюза и следователно има второстепенно значение. Следователно тези дружества са изпълнявали само допълващи функции по продажба спрямо изпълняваните от Серсо и само за преходен период (първо решение Interpipe, точка 185).

141 Що се отнася до втория елемент, Общият съд подчертава, че Съветът не е обяснил по какъв начин фактът, че SPIG Interpipe получава комисиона за продажбите на бившите дружества Interpipe на Серсо, може да докаже, че последното дружество е упражнявало функции подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона, или би бил пречка за признаването на статута му на вътрешен отдел по продажби на посочените дружества (първо решение Interpipe, точка 186).

- 142 Що се отнася до третото обстоятелство, Общият съд отбелязва, че доказателствата по делото не позволяват да се установи липсата на достатъчно връзки между Serco и едно от бившите дружества Interpipe (първо решение Interpipe, точка 187).
- 143 От това Общият съд заключава, че Съветът е допуснал явна грешка при преценката на прилагането на член 2, параграф 10, буква и) от изменения Регламент № 384/96, доколкото е извършил корекция на експортната цена, прилагана от Serco в рамките на сделките с продукти, произведени от някое от бившите дружества Interpipe (първо решение Interpipe, точка 190). Поради нарушение на правото на защита тази корекция е приета за незаконосъобразна и по отношение на сделките с продукти, произведени от останалите бивши дружества Interpipe (първо решение Interpipe, точки 209—211).
- 144 В съображения 12 и 13 от Регламент за изпълнение № 540/2012, приет от Съвета в съответствие с член 266 ДФЕС в изпълнение на първото решение Interpipe, потвърдено от Съда, от една страна, Съветът припомня, че Общият съд е приел, че при сравняването на нормалната стойност и на експортната цена институциите на Съюза не е трябвало да извършват корекция на основание комисионните възнаграждения в конкретния случай на групата Interpipe, и от друга страна, е посочил, че поради това дъмпинговият марж е бил преизчислен, без да се адаптират експортните цени поради разлики в комисионите.
- 145 Както Комисията потвърждава в съдебното заседание, в Регламент за изпълнение № 540/2012 Съветът не разглежда въпроса дали други елементи, различни от разгледаните от Общия съд в първото решение Interpipe, могат да обосноват прилагането на корекцията, обявена за незаконосъобразна в това решение.
- 146 Такава проверка не следва и от Регламент за изпълнение № 585/2012, с който Съветът оставя в сила разглежданите антидъмпингови мерки (вж. т. 9 по-горе). Всъщност от съображения 7, 38 и 57 от посочения регламент следва, че вследствие на решенията на съда на Съюза не е трябвало да се прилагат корекции към експортните цени на групата Interpipe. Същото се отнася и за Регламент за изпълнение № 795/2012, приет след междинния преглед, приключил през 2012 г., както следва от съображения 2, 27 и 28 от него.
- 147 В съображения 4 и 5 от Регламент 2018/1469, приет след окончателния преглед, приключил през 2018 г., Комисията описва всички антидъмпингови мерки, насочени към групата Interpipe. В съображение 86 тя уточнява, че когато производителят износител изнася разглеждания продукт за независими клиенти в Съюза с посредничеството на IPE, експортната цена се определя въз основа на действително платените или подлежащи на плащане цени за разглеждания продукт, продаван за износ в Съюза, в съответствие с член 2, параграф 8 от основния регламент. В съображение 87 Комисията добавя, че в случаите, в които производителят износител изнасял разглеждания продукт за Съюза чрез IPST, експортната цена е определена въз основа на цената, на която внасяният продукт е бил препродаден за първи път на независими клиенти в Съюза, в съответствие с член 2, параграф 9 от основния регламент.
- 148 Ето защо именно поради мотивите, произтичащи от първото решение Interpipe, в Регламент за изпълнение 2018/1469 Комисията е продължила да не прилага предвидената в член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент корекция по отношение на експортните цени на продаваните от IPE продукти.

– По прилагането на спорната корекция

- 149 В междинния преглед, приключен през 2019 г. обаче, разглеждайки по-задълбочено въпроса за отношенията между жалбоподателите и IPE, Комисията стига до извода, че следва да се приложи спорната корекция.
- 150 От съображения 39—42 от спорния регламент следва, че според Комисията през разследвания период относно междинния преглед, приключил през 2019 г., групата Interpipe е изнасяла за Съюза разглеждания продукт по два различни канала за продажба, а именно IPE, същия свързан търговец, установен в Швейцария, като този, чрез който е изнасял продуктите си към датата на междинния преглед, приключил през 2012 г., и IPCT. Последният дистрибуторски канал все още не е съществувал при този междинен преглед. Следователно и въз основа на други данни, които с оглед на поверителния им характер не са изложени в посочения регламент, а са били съобщени на жалбоподателите в писмото от 2 август 2019 г., Комисията приема, че следва да се приложи спорната корекция.
- 151 От писмото от 2 август 2019 г. следва, че според Комисията спорната корекция е обоснована с оглед на следните четири обстоятелства.
- 152 Първо, Комисията отбелязва, че IPE и IPCT продават едни и същи стоки и предлагат едни и същи услуги на своите клиенти, установени в Съюза. Следователно IPE, което не е участвало в извършените от IPCT продажби, вече не е единственото дружество, натоварено с дистрибуцията в Съюза на произвежданите от жалбоподателите продукти. Тя добавя, че IPCT не само е натоварено със значителна част от продажбите на групата Interpipe в Съюза, но и е продавало разглеждания продукт в няколко държави членки и дори на някои купувачи, с които работи IPE.
- 153 Второ, според Комисията IPU е било интерфейс между, от една страна, IPE и IPCT, и от друга страна, жалбоподателите, тъй като събирало поръчките от IPE и IPCT и ги разпределяло на единия или другия жалбоподател според капацитета и производствените му програми.
- 154 Трето, Комисията констатира, че разглежданите договори (вж. т. 125 по-горе) предвиждали подробни процедури за рекламациите за продукти, които не съответстват на договорните спецификации. Тези договори уреждат и изключителните отговорности на продавача и на купувача във връзка с оценката на качеството, транспортните щети и техническите адаптации за нуждите на крайните клиенти и предвиждат подробен раздел относно арбитража за уреждане на споровете, произтичащи от договорните клаузи между IPU в качеството му на продавач, и IPE или IPCT в качеството им на купувачи. Комисията добавя, че в повечето случаи IPU действа като комисионер за жалбоподателите и че договорите между, от една страна, IPU, и от друга страна, IPE или IPCT изрично споменават прехвърлянето на риска от първото дружество на някое от последните дружества.
- 155 Четвърто, Комисията подчертава, че уставът на IPE не съдържа клауза за изключителни права в полза на жалбоподателите, поради което дружеството може да се снабдява от други производители.

По оспорването от страна на жалбоподателите на елементите, на които се основава спорната корекция

- 156 Общото между повечето твърдения за нарушения, изтъкнати от жалбоподателите в подкрепа на настоящото основание, е че Комисията се упреква, че като е приложила спорната корекция, тя се е отдалечила от изводите, до които са достигнали институциите относно ролята на Серсо, понастоящем IPE, след като са изпълнили първото решение Interpipe.
- 157 За целите на преценката на настоящото основание обаче следва да се определи само дали Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че четирите обстоятелства, възпроизведени в точки 152—155 по-горе, позволяват да се приложи спорната корекция. Всъщност останалите твърдения за нарушения на жалбоподателите съвпадат с тези, които те посочват в подкрепа на втората част от третото основание — нарушение на член 11, параграф 9 от основния регламент, тъй като Комисията променила методологията, без да са налице условията, предвидени за тази цел в тази разпоредба. Следователно тези твърдения за нарушения ще бъдат разгледани при обсъждането на посочената част.
- 158 Следва да се констатира, както отбелязва Комисията в съдебното заседание в отговор на въпрос на Общия съд, без това да бъде оспорено от жалбоподателите, че в нито едно от четирите обстоятелства, възпроизведени в точки 152—155 по-горе, не е налице връзка с трите обстоятелства, разгледани от Общия съд в първото решение Interpipe, по отношение на които той е установил наличието на явна грешка в преценката (вж. т. 139—143 по-горе). Следователно фактът, че в посоченото съдебно решение тези три обстоятелства не са приети за достатъчни, за да обосноват корекция, аналогична на спорната корекция, е без значение за законосъобразността на последната, тъй като Комисията се позовава на тези четири отделни елемента в подкрепа на решението си.
- 159 Относно липсата на клауза за изключителни права (вж. т. 155 по-горе) в устава на IPE в полза на жалбоподателите следва да се припомни, че съгласно съдебната практика делът на продажбите, реализирани от търговец на продукти с произход от несвързани производители, е важен фактор, за да се определи дали този търговец образува единен стопански субект със свързания производител. Следователно, ако търговецът реализира голяма част от оборота си чрез продажба на стоки с произход от несвързани предприятия, това обстоятелство би могло да представлява индигия, че функциите на този търговец не са на вътрешен отдел по продажбите (решение от 25 юни 2015 г., PT Musim Mas/Съвет, T-26/12, непубликувано, EU:T:2015:437, т. 53).
- 160 В случая жалбоподателите оспорват довода на Комисията за липсата на клауза за изключителни права в тяхна полза в устава на IPE. Те твърдят, без това да се оспорва от Комисията, че фактически IPE винаги е продавало само разглежданата стока, произведена от тях.
- 161 След като институциите на Съюза трябва да се основават на икономическата реалност на отношенията между съответните дружества (вж. т. 83 и 134 по-горе), липсата на такава клауза за изключителни права следователно не е обстоятелство, което може основателно да подкрепи законосъобразността на спорната корекция.

- 162 Що се отнася до съдържанието на разглежданите договори (вж. т. 125 и 154 по-горе), следва предварително да се припомни, че съгласно съдебната практика наличието на писмени договори между дружества представлява релевантен елемент за определяне на това дали те образуват единен стопански субект. Всъщност наличието на такива договори показва, че отношенията между съответните дружества са организирани въз основа на обичайните търговски условия (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2015 г., T Musim Mas/Съвет T-26/12, непубликувано, EU:T:2015:437, т. 60).
- 163 В конкретния случай съдържанието на разглежданите договори, описано от Комисията в писмото от 2 август 2019 г. и видно от представените от нея документи в отговор на процесуално-организационно действие (вж. т. 28 по-горе), представлява доказателство в подкрепа на решението ѝ да приложи спорната корекция. Всъщност наличието на арбитражна клауза, предназначена за разрешаването на договорни спорове, които могат да противопоставят двете договарящи дружества, и липсата на солидарност между същите дружества, които предполагат не само съществуването на две отделни юридически лица, но и на два стопански субекта с противоречиви интереси, не изглежда съвместимо със съществуването на единен стопански субект и с квалификацията на едно от тези дружества като вътрешен отдел по продажби (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 25 юни 2015 г., PT Musim Mas/Съвет, T-26/12, непубликувано, EU:T:2015:437, т. 62 и 63).
- 164 Що се отнася до идентичността на дейностите, извършвани от IPE и IPCT по отношение на установени в Съюза клиенти (вж. т. 152 по-горе), следва да се отбележи, че жалбоподателите не представят доказателства, които могат да поставят под въпрос констатациите на Комисията относно ролята на IPCT, за което се сочи, че продава разглеждания продукт в Съюза, отчасти на същите купувачи като тези, които са се снабдявали от IPE. Всъщност жалбоподателите се ограничават с твърдението, че IPCT е било създадено, за да улесни продажбата на колела за железопътни релси, които не попадат в обхвата на определението на разглеждания продукт, основно в Германия. Освен това в становището си по ОДО 2019 жалбоподателите признават, че IPCT „продава[ло] ограничени количества от разглеждания продукт в някои държави членки“.
- 165 Комисията обаче основателно поддържа, че даден единен стопански субект по принцип разполага с един-единствен вътрешен отдел по продажби, поради което идентичността, макар и частична, на функциите по продажба в рамките на Съюза, изпълнявани от IPE и IPCT, е доказателство, което може да изключи възможността IPE да представлява такъв отдел.
- 166 Накрая, следва да се отбележи, че ролята на интерфейс на IPU (вж. т. 153 по-горе) потвърждава констатацията на Комисията, че ролята на IPCT е пречка за квалификацията на IPE като вътрешен отдел по продажби. Всъщност, както Комисията посочва в съдебното заседание в отговор на въпрос на Общия съд, фактът, че IPU обработва поръчките на IPE и на IPCT, не позволява да се изключи всяка възможност за конкуренция между последните две дружества за продажбата на едни и същи стоки на пазара на Съюза. Жалбоподателите обаче не посочват причините, поради които групата Interpipe била организирана така, че дружество, за което се предполага, че действа като вътрешен отдел по продажби, би било в конкуренция с друго дружество от същата група.

- 167 От това следва, че като се изключи липсата на клауза за изключителни права в полза на жалбоподателите в устава на IPE, възприетите от Комисията обстоятелства представляват съгласувани индиции, които могат да изключат възможността IPE да се счита за вътрешен отдел по продажби (вж. т. 137 по-горе).
- 168 С оглед на изложените по-горе съображения трябва да се заключи, че като е приложила спорната корекция, Комисията не е допуснала явна грешка в преценката. Ето защо второто основание, посочено в точка 34 по-горе, трябва да бъде отхвърлено в неговата цялост.

По третото основание: нарушение на член 11, параграф 9 от основния регламент, тъй като Комисията е променила методологията за изчисляване на нормалната стойност и на експортната цена

- 169 Жалбоподателите поддържат, че по силата на член 11, параграф 9 от основния регламент при разследванията по време на прегледа, проведени на основание член 11, параграфи 2 и 3 от посочения регламент, Комисията по принцип е длъжна да използва същата методология, по-специално за да определи нормалната стойност и експортната цена, като тази, която е използвала при разследването, довело до налагането на мерките, предмет на прегледа. Тази методология можела да бъде променена само ако обстоятелствата са се променили. За сметка на това Комисията не можела да прибегне до нова методология само поради това че тя е по-подходяща от предишната, стига последната да е в съответствие с основния регламент. В конкретния случай референтната методология бил методологията, приложена при окончателния преглед, приключен през 2018 г. Освен това жалбоподателите поддържат, че когато Комисията се опитва да се позове на първоначалното си разследване, тя противоречи на собствения си довод, че предходните разследвания не представляват отправна точка.
- 170 Жалбоподателите припомнят, че спорните разходи ПОАР не са били взети предвид от Комисията нито при междинния преглед, приключил през 2012 г., нито след техните забележки (вж. т. 13, 15 и 17 по-горе) при окончателния преглед, приключил през 2018 г., и макар IPCT да е било учредено преди последния преглед, експортната цена е била изчислена в рамките на този преглед, без да се прилага спорната корекция към цените, прилагани от IPE.
- 171 Следователно с настоящото основание жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила на две основания член 11, параграф 9 от основния регламент, тъй като при междинния преглед, приключил през 2019 г., тя е изчислила, от една страна, нормалната стойност (първа част), и от друга страна, експортната цена (втора част), съгласно методология, различна от приложената по-рано. Жалбоподателите уточняват, че промените, които Комисията е направила в изчисленията си, представляват „методология“ по смисъла на горепосочената разпоредба, а не „подход“ — понятие, използвано от Комисията пред Общия съд, което обаче не съответствало на нито едно понятие, съдържащо се в основния регламент.
- 172 Преди да бъдат разгледани двете части на настоящото основание, следва да се припомни текстът на член 11, параграф 9 от основния регламент, както и принципите, изведени от съдебната практика.

- 173 Съгласно член 11, параграф 9 от основния регламент при всяко разследване в рамките на преглед по смисъла на този член Комисията прилага, ако няма промяна в обстоятелствата, същата методология, която е била приложена при разследването, довело до налагане на митото, при надлежно отчитане по-специално на член 2 от същия регламент.
- 174 На първо място, следва да се посочи, че изключението, което позволява на институциите да приложат при процедурата по преглед методология, различна от използваната при първоначалното разследване, когато обстоятелствата са се променили, обезателно трябва да бъде предмет на стриктно тълкуване, тъй като всяка дерогация или изключение от общо правило трябва да се тълкува ограничително (решение от 3 декември 2020 г., *Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo* и др., C-461/18 P, EU:C:2020:979, т. 143). Институциите трябва да докажат, че обстоятелствата са се променили, ако възнамеряват да приложат при разследването в рамките на преразглеждането методология, различна от приложената при първоначалното разследване (решение от 19 септември 2013 г., *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Съвет*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, т. 18).
- 175 Изискването за стриктно тълкуване на възможността, допусната по изключение в член 11, параграф 9 от основния регламент, за промяна на методологията не може да позволи на институциите да продължат да прилагат методология, която не съответствала на разпоредбите на член 2 от него (вж. в този смисъл решения от 19 септември 2013 г., *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Съвет*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, т. 19, от 18 септември 2014 г., *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, т. 43 и от 3 декември 2020 г., *Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo* и др., C-461/18 P, EU:C:2020:979, т. 144).
- 176 Обратно, за да се обоснове дадена промяна в методологията, не е достатъчно новата методология да бъде по-подходяща от предишната, когато все пак предишната методология е била съвместима с член 2 от основния регламент (вж. решение от 17 март 2015 г., *RFA International/Комисия*, T-466/12, EU:T:2015:151, т. 91 и цитираната съдебна практика).
- 177 На второ място, промяната в обстоятелствата, посочена в разпоредбите на член 11, параграф 9 от основния регламент, се отнася до използваните величини съгласно разпоредбите на член 2 от същия регламент в рамките на приетата методология за изчисляване на дъмпинговия марж при разследването, довело до налагане на митото (вж. в този смисъл решение от 28 април 2015 г., *СНЕМК и KF/Съвет*, T-169/12, EU:T:2015:231, т. 90).
- 178 На трето място, употребата на една и съща методология не означава, че е необходимо да се възпроизведат едни и същи данни, събрани в предходно разследване, нито едни и същи фактически или математически заключения, получени въз основа на посочените данни (решение от 7 февруари 2013 г., *Асрон/Съвет*, T-118/10, непубликувано, EU:T:2013:67, т. 115).
- 179 Именно в светлината на тези принципи следва да се разгледат последователно двете части на настоящото основание.

По първата част, свързана с промяна на методологията за изчисляване на нормалната стойност от Комисията

- 180 В подкрепа на първата част от третото основание жалбоподателите посочват, че нито в обжалвания регламент, нито в писмото от 2 август 2019 г. Комисията не е посочила по никакъв начин промяна в обстоятелствата след приключване на разследването относно окончателния преглед, приключил през 2018 г., която да обоснова прилагането на различна методология, за да се определи дали техните продажби са били извършени при обичайни търговски условия и за да се установи конструираната нормална стойност. Освен това жалбоподателите отбелязват, че в посоченото писмо Комисията признава, че е променила методологията, тъй като при междинния преглед, приключил през 2012 г., и окончателния преглед, приключил през 2018 г., спорните разходи ПОАР по погрешка са били пропуснати и е обявила, че прилаганата от този момент методология е в съответствие с член 2, параграфи 4 и 6 от основния регламент и че посочената по-горе грешка не поражда оправдани правни очаквания, на които жалбоподателите могат да се позовават. Според жалбоподателите обаче тези кратки обяснения, представени от Комисията, не позволяват да се приеме, че тя е доказала наличието на промяна в обстоятелствата съгласно член 11, параграф 9 от основния регламент, което следвало да се тълкува стриктно.
- 181 Комисията също така не успяла да докаже, че изключването на спорните разходи ПОАР не е съобразено с член 2 от основния регламент. Всъщност твърдението на Комисията относно съответствието на новата методология с този член не било равнозначно на обяснение, че следваната методология в рамките на междинен преглед, приключил през 2012 г., и на окончателен преглед, приключен през 2018 г., са били неправилни. Жалбоподателите наблягат на факта, че твърдяната грешка, която Комисията допуснала, считано от междинния преглед, приключил през 2012 г., ако действително била такава, трябвало да бъде поправена при окончателния преглед, приключил през 2018 г. В рамките на тази процедура обаче Комисията разгледала конкретно и подробно спорните разходи ПОАР и в крайна сметка приела защитаваната от жалбоподателите позиция относно тези разходи.
- 182 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 183 Следва да се отбележи, че решението да се вземат предвид или да се изключат спорните разходи ПОАР за целите на определянето на нормалната стойност не е фактическо обстоятелство, което Комисията е можела да актуализира въз основа на нови данни, предоставени от жалбоподателите, а се извежда от тълкуването, което Комисията е решила да даде на релевантните разпоредби на член 2 от основния регламент, по-специално параграфи 3, 4 и 6. Следователно включването на тези разходи в рамките на междинния преглед, приключил през 2012 г. и окончателния преглед, приключил през 2018 г., представлява промяна на методологията по смисъла на член 11, параграф 9 от основния регламент.
- 184 Както обаче следва от анализа на първото основание, основният регламент, тълкуван в светлината на релевантната съдебна практика, налага да се приложи проверката ОТУ и да се конструира нормалната стойност по смисъла на член 2, параграф 3 от посочения регламент въз основа на всички разходи ПОАР, направени при преките и непреките продажби на жалбоподателите на украинския пазар. Както Комисията признава в съдебното заседание, използваната от нея методология по време на междинния преглед,

приключил през 2012 г., и окончателния преглед, приключил през 2018 г., не е съответствала на член 2 от основния регламент, тъй като изключва спорните разходи ПОАР.

- 185 От това следва, че съгласно припомнената в точка 175 по-горе съдебна практика извършената от Комисията промяна в метода не противоречи на член 11, параграф 9 от основния регламент.
- 186 В рамките на настоящата част жалбоподателите се позовават и на твърдение за нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, тъй като, когато са поискали от Комисията да извърши (вж. т. 12 по-горе) междинния преглед, приключил през 2019 г., довел до приемането на обжалвания регламент, те са очаквали дъмпинговият марж да бъде изчислен по същата методология като използваната от Комисията след междинния преглед, приключил през 2012 г.
- 187 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика всеки частноправен субект има право да се позове на принципа на защита на оправданите правни очаквания, когато се намира в положение, от което е видно, че като му е предоставила конкретни уверения, администрацията на Съюза е породила у него основателни очаквания. Дадените уверения трябва освен това да са в съответствие с приложимите норми (решение от 24 март 2011 г., ISD Polska и др./Комисия, С-369/09 Р, EU:C:2011:175, т. 123, вж. също решение от 17 декември 2010 г., EWRIA и др./Комисия, Т-369/08, EU:T:2010:549, т. 139 и цитираната съдебна практика).
- 188 В случая, дори да се предположи, че жалбоподателите са получили от Комисията достатъчно конкретни уверения относно изключването на спорните разходи ПОАР, тези уверения биха били в противоречие с член 2 от основния регламент, както следва от анализа на първото основание.
- 189 При всички положения от преписката не е видно такива уверения да са били дадени на жалбоподателите в рамките на междинния преглед, приключил през 2012 г. Що се отнася до уверенията в резултат на осъществения обмен на информация между Комисията и жалбоподателите относно спорните разходи ПОАР по време на окончателния преглед, приключил през 2018 г., следва да се отбележи, че този обмен е започнал на 13 юли 2018 г. (вж. т. 13 по-горе). Преди тази дата обаче жалбоподателите вече са поискали междинния преглед, приключил през 2019 г., довел до приемането на обжалвания регламент, както следва от публикуването на 7 май 2018 г. на известието относно последния преглед (вж. т. 12 по-горе). Следователно жалбоподателите не могат да се позовават на оправдани правни очаквания, произтичащи от предварителния обмен на информация в рамките на окончателния преглед, приключил през 2018 г.
- 190 Следователно твърдението за нарушение на жалбоподателите, изведено от нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, е неоснователно.
- 191 С оглед на посочените по-горе съображения първата част на третото основание следва да бъде отхвърлена.

По втората част, свързана с промяна на методологията за изчисляване на експортната цена от Комисията

- 192 С втората част от настоящото основание жалбоподателите твърдят, че учредяването на IPCT през 2014 г. не представлява промяна в обстоятелствата с оглед на положението, което е било налице при окончателния преглед, приключил през 2018 г., което може да обоснове въвеждането на спорната корекция. Следователно Комисията е трябвало да продължи да прилага следваната при този преглед методология, освен ако може да докаже, че тя не е в съответствие с член 2 от основния регламент. Жалбоподателите оспорват довода на Комисията, изложен в писмото от 2 август 2019 г., че тъй като целта на прегледа с оглед на изтичане на срока на действие на мерките била различна от тази на междинния преглед, тя направила подробен анализ на структурата на групата Interpipe при междинния преглед, приключил през 2019 г., но не и по време на окончателния преглед, приключил през 2018 г. Жалбоподателите се противопоставят и на довода на Комисията, че релевантният въпрос за прилагането на член 11, параграф 9 от основния регламент е дали обстоятелствата са се променили след предходния междинния преглед. Процесуалните правила, с изключение на тези, които се отнасят до сроковете, и обхватът на разследванията в рамките на прегледа с оглед на изтичане на срока на мерките и разследванията за междинния преглед били сходни, дори идентични, що се отнася до определянето на дъмпинговия марж, както следвало от член 11, параграф 5 от основния регламент.
- 193 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 194 Както следва от точки 143—148 по-горе, след постановяването на първото решение Interpipe до междинния преглед, приключил през 2019 г., когато са решили да не прилагат повече по отношение на групата Interpipe корекцията, обявена за незаконосъобразна от Общия съд в посоченото съдебно решение, институциите не са разгледали четирите обстоятелства, възпроизведени в точки 152—155 по-горе, въз основа на които след междинния преглед, приключил през 2019 г., Комисията е извършила спорната корекция.
- 195 Вярно е, че при окончателния преглед, приключен през 2018 г., съществуването на IPCT е било споменато от Комисията. Последната обаче не е извела каквато и да било последица по отношение на експортните цени на IPE.
- 196 От това следва, че за целите на приемането на обжалвания регламент Комисията е приложила спорната корекция, като се е основала на фактически обстоятелства, които не е разгледала преди това или от които не е извела правни последици.
- 197 Следва да се добави, че прилагането на корекция въз основа на обстоятелства, които не са били разгледани в миналото, не може да се счита за промяна в методологията по смисъла на член 11, параграф 9 от основния регламент, а като последица от констатацията, че условията за такава корекция понастоящем са изпълнени (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2011 г., *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Съвет*, T-423/09, EU:T:2011:764, т. 57).
- 198 При всички положения, дори да се предположи, че Комисията е променила методологията по смисъла на член 11, параграф 9 от основния регламент, следва да се отбележи, на първо място, че съгласно съдебната практика промените, засягащи структурата на дадена група и организацията на експортните ѝ продажби за Съюза, представляват промяна в

обстоятелствата по смисъла на посочената разпорежба. По естеството си такава промяна в обстоятелствата обосновава предприетата промяна на методологията, тъй като тази промяна отразява появата на втори маршрут за продажба на съответната група, а с това и промяната, настъпила в организацията на продажбите на тази група (вж. в този смисъл решение от 17 март 2015 г., RFA International/Комисия, T-466/12, EU:T:2015:151, т. 100 и 101).

- 199 Следователно правото, с което разполага Комисията, да приложи спорната корекция, без да наруши член 11, параграф 9 от основния регламент, не се засяга от обстоятелството, че не всички четири елемента, на които се е основала за тази цел, са нови, така че Комисията е могла да вземе предвид най-напред тези от тях, които са съществували преди това. Дори да се предположи, че по погрешка при предишни прегледи Комисията е пропуснала да проучи посочените обстоятелства или да изведе правните последици от тях, тя не може да бъде задължена да повтори същата грешка при приемането на обжалвания регламент с единствената цел да не наруши член 11, параграф 9 от основния регламент. Всъщност този член не може да се тълкува в смисъл, че Комисията трябва да продължи да прилага методология, която не съответства на разпоредбите на член 2 от посочения регламент (вж. т. 175 по-горе).
- 200 На второ място, следва да се отбележи, че ролята на IPCT е един от основните елементи, обосноваващи оспорваната корекция. Вярно е, че това дружество вече е осъществявало дейност по време на окончателния преглед, приключил през 2018 г., и че Комисията го споменава в Регламент за изпълнение 2018/1469. Въпреки това, съгласно съдебната практика в рамките на извършвания по член 11, параграф 2 от основния регламент преглед на антидъмпинговите мерки, чийто срок на действие изтича, институциите са длъжни само да установят дали изтичането на действието на тези мерки ще доведе до продължаване или повтаряне на дъмпинга и вредата, в който случай посочените мерки ще бъдат оставени в сила. В противен случай антидъмпинговите мерки ще бъдат отменени. Следователно прегледът на мерките, чийто срок на действие изтича, не може да доведе до изменение на действащите мерки. За сметка на това, що се отнася до междинния преглед по член 11, параграф 3 от този регламент, Комисията може по-специално да провери дали обстоятелствата относно дъмпинга и вредата са се променили съществено и може не само да отмени или остави в сила антидъмпинговите мерки, но и да ги измени (решения от 11 февруари 2010 г., Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, т. 76, от 18 септември 2014 г., Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, т. 52 и от 18 октомври 2016 г., Crown Equipment (Suzhou) и Crown Gabelstapler/Съвет, T-351/13, непубликувано, EU:T:2016:616, т. 57).
- 201 Ето защо Комисията не може да бъде упреknата, че при окончателния преглед, приключил през 2018 г., не е разгледала по-подробно ролята на IPCT и не е извела от нея същите правни последици като тези, които е извела от нея при междинния преглед, приключил през 2019 г.
- 202 С оглед на изложените по-горе съображения втората част от настоящото основание следва да се отхвърли, а следователно и всички твърдения за нарушение, изтъкнати в рамките на второто (вж. т. 157 и 168 по-горе) и третото основание.
- 203 Отхвърлянето на първите три основания води и до отхвърляне на твърденията за нарушение на жалбоподателите, посочени в точка 36 по-горе, като се има предвид, че нарушенията на член 9, параграф 4, втора алинея от основния регламент и на член 9.3 от

Антидъмпинговото споразумение на СТО, на които те се позовават, се основават изключително на твърденията за нарушение, които са били отхвърлени при разглеждането на посочените основания.

По четвъртото основание: нарушение на правото на защита

- 204 Жалбоподателите изтъкват, че правото им на защита е било нарушено, тъй като едва с писмото от 2 август 2019 г., изпратено в деня на публикуването в Официален вестник на спорния регламент, Комисията им съобщила нови доводи относно факта, че разходи ПОАР били направени дори при продажби на свързан купувач като IPU и относно признанието за наличие на грешка в това отношение при междинния преглед, приключил през 2012 г., и на окончателния преглед, приключил през 2018 г., както и относно устава на IPE и разглежданите договори. Тези доводи били в основата на решението на Комисията, от една страна, да включи спорните разходи ПОАР за целите на определянето на нормалната стойност, и от друга страна, да не третира IPE като вътрешен отдел по продажби.
- 205 Жалбоподателите подчертават, че за да бъде уважено настоящото основание, те не са длъжни да доказват, че ако са имали възможност да представят становището си по посочените доводи преди приемането на обжалвания регламент, съдържанието му е щяло да бъде различно. Достатъчно било подобна хипотеза да не е напълно изключена, тъй като те биха могли по-добре да осигурят своята защита при липсата на процесуално нарушение. От първото и второто основание следвало, че жалбоподателите са имали възможност да представят допълнителни становища, които биха могли да поставят под въпрос основателността на промените в методологията, въведени от Комисията в спорния регламент, чрез отчитането на спорните разходи ПОАР и прилагането на спорната корекция. Така не можело напълно да изключи възможността Комисията да стигне до различно решение по повдигнатите в посочените основания въпроси, ако в хода на административното производство жалбоподателите били получили информацията, съдържаща се в писмото от 2 август 2019 г.
- 206 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 207 Преди да се разгледат доводите на жалбоподателите относно твърдяното нарушение на правото на защита както по отношение на разходите ПОАР, така и по отношение на спорната корекция, следва да се припомнят основните принципи относно посоченото право.
- 208 Зачитането на правото на защита е основен принцип на правото на Съюза, неразделна част от което е правото на изслушване (вж. решения от 3 юли 2014 г., Kamino International Logistics и Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 и C-130/13, EU:C:2014:2041, т. 28 и цитираната съдебна практика и от 12 декември 2014 г., Crown Equipment (Suzhou) и Crown Gabelstapler/Съвет, T-643/11, EU:T:2014:1076, т. 38 и цитираната съдебна практика).
- 209 Зачитането на правото на защита, което е от съществено значение в процедури по антидъмпингово разследване, предполага, че заинтересованите предприятия трябва да са имали възможност в хода на административното производство да изложат надлежно своята гледна точка относно действителното настъпване и относимостта на твърдените факти и обстоятелства и относно приетите от Комисията доказателства в подкрепа на твърдението ѝ за наличие на дъмпингова практика и на произтичаща от нея вреда (решения от 27 юни 1991 г., Al-Jubail Fertilizer/Съвет, EU:C:1991:276, т. 77, от 16 февруари

2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP, C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78, т. 76 и 77, и от 12 декември 2014 г., Crown Equipment (Suzhou) и Crown Gabelstapler/Съвет, T-643/11, EU:T:2014:1076, т. 41).

- 210 Наличието на нередовност при зачитането на това право би могло да доведе до отмяна на регламент, с който се налага антидъмпингово мито, само доколкото съществува възможност поради тази нередовност административното производство да е довело до различен резултат, засягайки по този начин конкретно правото на защита на заинтересованите страни. Въпреки това от заинтересованата страна не може да се изисква да доказва, че решението на Комисията е щяло да бъде различно, а само че такава хипотеза не е напълно изключена, след като посочената страна е можела да осигури по-добре защитата си, ако не е било допуснато това процесуално нарушение (решение от 10 април 2019 г., Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия, T-301/16, EU:T:2019:234, т. 66 и 67, вж. също в този смисъл, решение от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP, C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78, т. 78 и 79).
- 211 На последно място, следва да се припомни, че правото на изслушване обхваща всички фактически или правни обстоятелства, на които се основава актът на вземане на решение, а не окончателното становище, което администрацията възнамерява да приеме. Това право обаче не задължава администрацията, преди да вземе окончателно становище по преценката на представените от определена страна факти и доказателства, да предостави на последната нова възможност да изложи становището си относно посочените факти и доказателства (вж. в този смисъл решения от 4 март 2020 г., Tulliallan Burlington/EUIPO, C-155/18 P—C-158/18 P, EU:C:2020:151, т. 94 и цитираната съдебна практика, от 19 май 2010 г., IMI и др./Комисия, T-18/05, EU:T:2010:202, т. 109 и от 9 март 2015 г., Deutsche Börse/Комисия, T-175/12, непубликувано, EU:T:2015:148, т. 344).
- 212 Именно в светлината на тези принципи следва да се разгледат оплакванията на жалбоподателите относно твърдяното нарушение на правото на защита, що се отнася, от една страна, до разходите ПОАР, и от друга страна, до спорната корекция.

По твърденията за нарушение във връзка със спорните разходи ПОАР

- 213 Според жалбоподателите в ОДО 2019 Комисията е посочила, че възнамерява да вземе предвид спорните разходи ПОАР за целите на определянето на нормалната стойност. Те посочват, че са оспорили този подход на Комисията в становищата си по ОДО 2019, като поддържат, че по този начин тя възприела вече изложената от нея теза в рамките на окончателния преглед, приключил през 2018 г., от която тя се отказала при приемането на Регламент за изпълнение 2018/1469 вследствие на повдигнатите от тях възражения.
- 214 Безспорно в точки 3—6 от писмото от 2 август 2019 г. Комисията уточнява, първо, че жалбоподателите са посочили в отговорите си на изпратения им въпросник наличието на разходи, свързани с продажбите между свързани дружества в рамките на групата Interpipe, второ, че продажбите между тези дружества предполагат разходи ПОАР, трето, че използваната методология за прилагане на член 2 от основния регламент трябва да отразява всички разходи, направени от съответното предприятие, и четвърто, че спорните разходи ПОАР са били изключени по погрешка при окончателния преглед, приключил през 2018 г. и при междинния преглед, приключил през 2012 г., при положение че ги е взела предвид при първоначалното разследване.

- 215 Това становище на Комисията обаче, което жалбоподателите са получили след приемането на спорния регламент, не съдържа фактически или правни обстоятелства, които те са били предварително известни на жалбоподателите и по които не са имали възможност да изразят становището си. Те представляват основата на окончателното становище на Комисията по въпроса за спорните разходи ПОАР, така че съгласно припомнената в точка 211 по-горе съдебна практика в това отношение не може да се установи никакво нарушение на правото на защита.
- 216 Освен това, тъй като жалбоподателите изтъкват, че допълнителните доводи, които са могли да изтъкнат пред Комисията, ако са получили по-рано съдържащите се в писмото от 2 август 2019 г. доказателства, са същите, които са изложили пред Общия съд (вж. т. 205 по-горе), трябва да се отбележи, че всички тези доводи са отхвърлени при разглеждането на останалите основания, изтъкнати в настоящата жалба. Следователно не е доказано, че ако жалбоподателите бяха изложили тези доводи в хода на административното производство, то е можело да доведе до различен резултат (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 30 април 2014 г., Tisza Erőmű/Комисия, T-468/08, непубликувано, EU:T:2014:235, т. 217).
- 217 При това положение настоящите твърдения за нарушение следва да се отхвърлят.

По твърденията за нарушение във връзка със спорната корекция

- 218 Следва да се припомни, че в писмото от 2 август 2019 г., чиято дата съвпада с публикуването в Официален вестник на спорния регламент, Комисията допълва мотивите му с доказателства, които поради поверителния им характер не могат да се съдържат в този регламент. В посоченото писмо Комисията отговаря на възраженията на жалбоподателите, повдигнати в становището им по ОДО 2019, на които тя не е отговорила в допълнителния документ за оповестяване от 27 юни 2019 г. (вж. т. 22 по-горе).
- 219 Четирите доказателства, описани в писмото от 2 август 2019 г., на които се основава Комисията, за да приложи спорната корекция (вж. т. 151—155 по-горе), са били предоставени на жалбоподателите в ОДО 2019 в точки 34—42. В становището си по ОДО 2019 жалбоподателите са изброили четирите доказателства и са взели отношение по всяко от тях.
- 220 Жалбоподателите обаче поддържат, че писмото от 2 август 2019 г. съдържа допълнителна обосновка, която не се съдържа в ОДО 2019. В този документ Комисията за първи път споменала, че в разглежданите договори се предвижда, че рискът е бил прехвърлен от IPU на IPE или на IPST и че в устава на IPE не се посочвало, че дружеството действало съгласно указанията на IPU, а се предвижда, че IPE може да извършва всякакви финансови, доверителни или търговски операции във връзка със своя предмет.
- 221 Следва обаче да се констатира, че твърдяната допълнителна обосновка е просто уточнение относно съдържащите се в ОДО 2019 доказателства, които Комисията добавя след становището на жалбоподателите по този документ. Тези уточнения, които се отнасят до съдържащието на устава на IPE и на разглежданите договори, очевидно известни на жалбоподателите, не съдържат нови фактически и правни обстоятелства, а се отнасят до въпроси, които жалбоподателите са обсъдили в посоченото становище.

- 222 Ето защо следва да се заключи, че в писмото от 2 август 2019 г. Комисията само излага окончателната си позиция по спорната корекция, приета въз основа на доказателства, по които жалбоподателите са имали възможност да изложат становището си. При тези обстоятелства съгласно припомнената в точка 211 по-горе съдебна практика не може да се установи никакво нарушение на правото на защита.
- 223 Освен това изложените в точка 216 по-горе съображения са приложими и към настоящите твърдения за нарушения на жалбоподателите.
- 224 С оглед на гореизложените съображения четвъртото основание следва да се отхвърли, а следователно и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 225 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателите са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (седми състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Interpipe Niko Tube LLC и Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant OJSC да заплатят съдебните разноски.**

da Silva Passos

Truchot

Sampol Pucurull

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 14 юли 2021 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелствата по спора	2
Производството и исканията на страните	6
От правна страна	7

По първото основание: незаконосъобразност на отчитането при изчисляване на нормалната стойност на разходите ПОАР, свързани с продажбите на жалбоподателите на IPU	7
По разпоредбите от спорния регламент относно нормалната стойност	11
По приложното поле на член 2, параграфи 3, 4 и 6 от основния регламент	12
По понятието за единен стопански субект и последиците от него	14
По нарушенията на решенията на Органа за уреждане на спорове на СТО	17
По теоретичния характер на спорните разходи ПОАР	18
По нарушението на практиката на Комисията	20
По второто основание, изведено от явна грешка в преценката при прилагането към експортната цена на величина, съответстваща на разходите ПОАР, в полза на агент, работещ на базата на комисиона	21
По историята на прилагането спрямо групата Interpipe на корекция на основание член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент и предшествашите го регламенти	24
– По корекцията, приложена спрямо групата Interpipe в Регламент № 954/2006, и последиците от незаконосъобразността на този регламент, установена с първото решение Interpipe	24
– По прилагането на спорната корекция	26
По оспорването от страна на жалбоподателите на елементите, на които се основава спорната корекция	27
По третото основание: нарушение на член 11, параграф 9 от основния регламент, тъй като Комисията е променила методологията за изчисляване на нормалната стойност и на експортната цена	29
По първата част, свързана с промяна на методологията за изчисляване на нормалната стойност от Комисията	31
По втората част, свързана с промяна на методологията за изчисляване на експортната цена от Комисията	33
По четвъртото основание: нарушение на правото на защита	35
По твърденията за нарушение във връзка със спорните разходи ПОАР	36
По твърденията за нарушение във връзка със спорната корекция	37
По съдебните разноски	38